

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3-ciej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincyi **1 Mk. 50 f.**

Biuro Redakcji i Administracji ul. Podwale 8. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarnieckiego 12, w Reklamie, Frasowej, Czerwonoszy 7, w trafikach i biurach drukarskich. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte weźmie od oplaty. Konto P. K. O. Nr. 181.694

Telefon Redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji 75.

PRENUMERATA:

	miejsce	30 Mk
we Lwowie bez dostawy		20 Mk
z dostawą		23 Mk
przesyłką pocztową w Polsce		25 Mk
w innych państwach		30 Mk

Ogłoszenia (anonimów): Wiersz niepar. 7 linowy lub jego miejsce 1 Mk 50 f., tabelaryczny 1 linowy 1 Mk 80 f. — Drobne ogłoszenia po 40 f., od wyrazu drugim drukiem i odwołaniem.

Nadawanie i nakreślenie po 4 Mk, po kronice i komunikaty 5 Mk, za wiersz 4 linowy lub jego miejsce miary niepar.

Ogłoszenia w Dzienniku urzędowym po 2 Mk, tabelaryczne i linowe po 2 Mk 50 f. za wiersz niepar. 4 linowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, Podwale 1. 2., w godzinach od 3-2 i od 5-7.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny otrzymują tylko całe, i półroczne abonamenty „Gazety Lwowskiej” za połowę rocznej prenumeraty tj. 60 K. (42 Mk.)

„Przewodnik” osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przesyłki reklamowe należy przysyłać do Redakcji „Przewodnika” pod adresem: Lwów, ul. Wałowa Nr. 31, I piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował oficjalą poczt Julję Müller st. oficjalą poczt II. kl. w IX. kl. rangi urzędników państwowych w Stubnie.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował ekspedjentką pocztową Marię Horodyską asystentem pocztowym w XI. kl. rangi urzędników państwowych grupy D. w Zbarażu.

Prezes sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował ukończonego słuchacza praw Aleksandra Waclawa aplikantem w Jasle.

Prezes sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował ukończonego słuchacza praw Franciszka Stokłosa aplikantem w Krakowie.

Prezydent dyrekcji poczt i tel. we Lwowie zamianował aspirantkę pocztową Franciszkę Lustgarten praktykantką pocztową we Lwowie.

Obwieszczenie.

Generalny Delegat Rządu dla Galicji z 26 sierpnia 1920 L. 99 200/XVI b, które 675

rem w porozumieniu z Tymczasowym Wydziałem samorządowym zmienia się rozporządzenie Namiestnictwa z 17 lutego 1918 L. XVI b 27.216 Dz. u. kr. Nr. 54 w części A. co do obszarów leśnych okręg. sądowy Janów pod L. p. 16 i okręg sądowy Lwów powiat po 1 p. 27 do których mają zastosowanie §§ 2—7 ust. z dnia 15 czerwca 1914 dz. u. kr. Nr. 98 o obowiązku zgłaszania wyrębu drzewa.

Z chwila ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w „Gazecie Lwowskiej” mają zastosowanie postanowienia powołanej ustawy do następujących obszarów leśnych.

pod L. p. 16 okręg sądowy Janów

Dąbrowica w Lecheshówce p. gr. lk. 373, 379 część wschodnia o powierzchni 444.041 ha, 627 część północna o pow. 8.50 ha Zuzina, w Majdanie p. gr. l. k. 3573 część północna o pow. 64 04 ha Strada, w Wereszycy p. gr. lk. 1805 część tzw. Pawłowa góra o pow. 6173 ha Wiszanka, Zielów, Zorniska,

pod L. p. 27 okręg sądowy Lwów powiat.

Grzybowice, Hołosko wielkie, Lwów w Pohulanku, Kieparowem, oraz p. gr. lk. 6765, 6766 6767 część wschodnia o pow. 38 046 ha na Cetnarówce, Krzywczycy, Zawadów.

Generalny Delegat Rządu:

Galecki m. p.

Rozporządzenie Rady Ministrów

o dodatkach za wysługę lat, względnie trzylecia, za studia wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych.

(Ciąg dalszy).

Załącznik Nr. 4.

Do art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

W Y K A Z

Uniwersytetów i szkół wyższych równorzędnych Uniwersytetowi tudzież udzielanych przez nie świadectw (dyplomów).

A. POLSKA.

Uniwersytety: Jagielloński w Krakowie, Jana Kazimierza we Lwowie, Warszawski w Warszawie, Poznański w Poznaniu, Stefana Batorego w Wilnie, Politechnika w Warszawie, Szkoła Politechniczna we Lwowie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademia Rolnicza w Dublanach (Wydział Rolniczo-leśny Szkoły Politechnicznej we Lwowie), Akademia Weterynaryj we Lwowie, Akademia Górnicza w Krakowie, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Wyższa Szkoła Handlowa w Warszawie, Seminarja duchowne djeccezjalne w Poznaniu, Tarnowie, Przemyślu (Bzym.-kat. i Greckokat.), oraz w Stanisławowie.

Dowodem ukończenia studiów jest:

przy studiach teologicznych absolutorjum z całkowitego kursu nauk na jednym z uniwersyteckich Wydziałów teologicznych lub w jednym z wymienionych seminarjów djeccezjalnych lub doktorat teologii;

przy studiach prawnych: a) Absolutorjum uzyskane na jednym z uniwersyteckich Wydziałów prawnych i trzy egzaminy rządowe lub doktorat praw, b) Końcowy egzamin państwowy na Wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego dla absolwentów nauk prawnych innych Uniwersytetów;

przy studiach lekarskich: a) Doktorat wszech nauk lekarskich jednego z uniwersyteckich Wydziałów lekarskich, b) Uzupełniający egzamin lekarski, złożony przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, c) Końcowy egzamin lekarski dla absolwentów Uniwersytetów niemieckich, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa Niemieckiego, złożony przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim;

przy studiach politechnicznych: Świadectwo złożone drugiego egzaminu państwowego, Doktorat nauk technicznych;

przy studiach rolniczych i leśnych: Świadectwo ukończenia czteroletniego kursu nauk na Studium Rolniczem Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyplom tego studjum, Dyplom Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, w Warszawie. Magisterjum tej Szkoły. Świadectwo z egzaminu głównego;

Maria Bałkowska. 28) Piosnka żołnierza.

(Ciąg dalszy).

Jedną myśl tylko odsuwała od siebie, prostą, uciążliwą myśl powiedzenia mu prawdy; iasny wstyd i ta dawna szalona dumka, zamykała jej usta. A gdyby pomyślał, że list był podstępem, a samobójstwo scenicznym efektem, że wszystko razem uplanowane było sprytnym kobiecym instynktem; jako *mis en scène*, obliczona na to, by zerwać jego projektowane małżeństwo i wyzyskać z niego wolę?...

Osasem ogarniało ją zniechęcenie i prosta rozpacz. We wzroku Rosińskiego dostrzegła nie było najmniejszego polepszenia. Po to wzięła się za niego, aby sobie rozkręcić na nowo serce, w nim rozbudzić nadzieję, która mu odebrała to jedne dobro, jakie mu pozostało na ziemi — spokój. Zawsze dobrze to było leczenie!

Warunki, w których obecnie był, były prawie idealne, żadna zewnętrzna przyczyna nie mogła wpływać ujemnie na jego organizm, więc dla niego nie było choćby śladu jakiegokolwiek zmiany na lepsze! — Tylko ona jedna mogła być tego powodem, miłość tęsknota, tłumione uczucia, rujawały jego system nerwowy.

Mimo tych myśli i rozpaczliwych refleksji, — zostawała — czuła, że dziś było już za późno na ucieczkę, za późno dla niej i dla niego. — Wybrała drogę pośrednią, — została, ale starała się wszystkimi sposobami zaprowadzić dawne stosunki; unikała wy-

stkiego, co by mogło mieć wspomnienia, wzruszenie i tęsknotę smysłów.

Jestem tym razem przyszła jej z pomocą; w naturze zaszła właśnie ta reakcja, o której wspominał Rosiński; sara gęsta mgła spowita pola, łąki i lasy; zimny, ostro zacinający deszcz, rozjechał się neutralnym szlochem, drogi zmieniły się w bagańka; w ogrodzie siła zabiła ostatnie kwiaty i ostatnie liście wdeptała w błoto; gdzieniegdzie tylko na nagich, wodą ociekających gałązkach, czerwienili się zamrzniete jagody kaliny i barberyasu, obrywane łakomie przez zbiedzzone, nustraszone wróble.

Ustały rozmierzające sjęsty w ogrodzie i długie samotne przechadzki, tylko dookoła gazonu, po jedynej dostępnej zwirowanej ścieżce, spacerowali w przerwach między deszczem, „dla zdrowia”, a w południe wyjeżdżał na pocztę po dzienniki i listy. Hanka powozila gniazdą kłacką „Basią”, a Jas trzymał nad nią rozpięty ogromny parasol z szarego płótna. Zastępowali się przed budynkiem stacyjnym; ona szła do biura po pocztę, a on tymczasem trzymał lejce, poczem znów wracali wyboistą, pełną kałuż drogą, wymijając otrząskane błotem, jadące „od porcia” biedy, bryczki i farmanki.

Zaczęły się długie wieczory; te jedne nie straciły nie ze swego uroku. Gdzieś za oknami szalała wichura, wiatr wyl w komnie i wstrząsał okiennicami, strugi zimnego deszczu biły o szyby i chłostały wijące się z bólu bezustannie, a w ramionach drzew; a w białym dworku, ogień bierwion sosnowych płonących na kominku, rzucał blask ciepły i jaśny, na przysunięte doń głębokie staroświeckie fotele. W nustraszonych rękach babci, migotały druty a kot biały bawił się kłębkiem bawełny, Rosiński zasnął w

odwieszony fotel, słuchał jak Hanka czytała lub grała.

W lubickim „salonie” był stary fortepian; sprowadzony z Wilna stroiciel, odczyścił go i nastroił; nuty przysły z Warszawy i rozpoczęły się wieczorne koncerty. — W mrocznym niskim pokoju, przy migotliwym blasku świec, grywała Hanka Chopin'a i Griega, czasem Hadziewicz zaśpiewał jakąś piosenkę i tak płynęły dni za dniami, podobne sobie, jak paciorki w różańcu.

XII.

W połowie listopada ścisnęły mrozy i zaczął padać śnieg. Przez trzy doby bez przerwy leciały gęste, duże płatki i spowily niemęgie obrzymym, białym całunem.

Mały dworek naciągnął na uszy spiczastą białą czapkę, aż skulił się cały pod jej ciężarem; przez kilka dni mieszkańcy byli odcięci od świata; między zabudowaniami felwarsznemi trzeba było przekopywać rowy w śniegowych wałach. Dopiero po kilku dniach przystąpiła okieś osiadła nieco, wojsko poprzecinało drogi, mroź je utrwalił i utworzyła się wyborna sanna.

Pewnego dnia wpadły pod ganek sanna z Osarów.

Przyjechał Hadziewicz i pęty prosił i przekonywał, póki nie namówił Hanki i Rosińskiego na przejażdżkę.

Ustali się oboje ciepło, Kazio umieścił ich w wygodnym siedzeniu, utulił baramię, sam wskoczył na kozioł, chwycił cugle w garść i pomknęli.

Para silnych koni rwała z kopyta, janczary dźwięczały różnie, para buchała z rozdzry kołskich, a Kazio usta się nie

zamykały. Papiął, d-gadywał iartował i najgłośniej śmiał się ze swoich własnych dowcipów.

Wesołością swoją zszalał Hankę; szalony pęd upoił ją, lekkie, mroźne powietrze poraszyło żywiej krew w żyłach, policzki jej zakwitły rumieńcem, oczy zabłyły, a usta rozchyliły się w uśmiechu. Była poprostu śliczną; włosy wymknęły się z pod futrzanego kołpaska i zaglądały do oczu czarnymi lokami, zgrabne futerko opinało wdzięcznie smukłą kibić; dzisiaj nie w niej nie przypominało szpitalnej siostrzyczki.

Rosiński nie chciał puścić nastroju; od czasu do czasu wtrącał jakieś zdanie do ożywionej rozmowy i silił się na swobodę, ale jemu ta sanna nie sprawiała przyjemności. Pęd pośród tej ciemnej, zimnej nocy, natygo i napędzał lekkim, chwilami miał wrażenie, że pędzą gdzieś ku przepaści jeszcze bardziej zimnej i jeszcze czarniejszej niż ta, która go otaczała. Nie widział czystej bieli śniegu i tych isker tęczowych, jakie w nim krzeszało słońce, nie widział drzew, co stały jak widma królewskie, w białe gronostaje przybrane i tych liljowych cieni, które biegły od nich długimi smugami. Rude pasmo lasu na horyzoncie nikało w liljowym oparze, z ponad kominów chat, wznosiły się ku górze różowe dymy i roztapiały się w niezmażonym błękitnie.

Osasem drzewo przydrożne, skrzydłami ulatujących ptaków splecione, osypywało na nich puch błyszczący i lekki, który iskrył się we włosach Hanki i śmiał się na czarnych włosach i sobelich brwiach Kazimierza,

(Ciąg dalszy nastąpi).

przy studiach filozoficznych: złożenie egzaminu naukowego dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, Doktorat filozofii lub dyplom Akademii Rolniczej w Dublinach;
 przy studiach weterynaryjnych: dyplom lekarza weterynaryjnego, Doktorat nauk weterynaryjnych;
 przy studiach w zakresie sztuk pięknych: świadectwo ukończenia studiów, wydane przez Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie;
 przy studiach specjalnych farmaceutycznych, geodetycznych i t. p.: Dyplom z egzaminu farmacji, świadectwo egzaminu państwowego;
 (Wykaz niniejszy będzie uzupełniany w miarę postępu organizacji szkolnictwa wyższego w Państwie Polskiem).

B. AUSTRIA I KRAJE SUKCESYJNE.

Uniwersytety w Cerniowcach, Gracu, Innsbruku, Pradze (czeski i niemiecki) i Wiedniu.
 Samodzielne Wydziały teologiczne w Ołomuńcu, Solnogradzie i Wiedniu (ewang.). Zakład naukowy teologii izraelskiej w Wiedniu, Rzymsko-katolickie Seminarja duchowne diecezjalne w całej Austrii i krajach sukcesyjnych.
 Szkoły politechniczne w Bernie (czeska i niemiecka), Gracu, Pradze (czeska i niemiecka) i Wiedniu.
 Akademia Weterynarii w Wiedniu, Akademia Górnicza w Leoben i Przybramie, Akademia Ziemianiska w Wiedniu, Akademia eksportowa w Wiedniu, Akademia dla sztuk plastycznych w Wiedniu.
 Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach teologicznych, prawniczych, lekarskich, filozoficznych, politechnicznych, weterynaryjnych, w zakresie sztuk pięknych oraz studiów specjalnych jak w szkołach wyższych polskich.
 Przy studiach górniczych złożenie dwóch egzaminów państwowych;
 przy studiach rolniczych i leśnych złożenie trzech egzaminów państwowych;
 przy studiach handlowych dyplom Akademii eksportowej w Wiedniu;
 przy studiach konsularnych absolutorjum pięcioletniego kursu nauk Akademii konsularnej.

C. NIEMCY.

Uniwersytety: w Berlinie, Bonn, Wrocławiu, Erlangen, Fryburgu, Badeni, Giesse, Getyndze, Gryfji, Halli, Heidelbergu, Jenie, Kilonji, Królewcu, Lipsku, Marburgu, Monachjum, Monasterze, Rostoku, Strassburgu, Tybindze, Würzburgu i Frankfurcie nad Menem.
 Akademia wojskowo-lekarska w Berlinie.
 Politechnika w Akwizgranie, Berlinie, Brunswiku, Wrocławiu, Gdańsku, Darmstadtzie, Dreźnie, Hanowerze, Karlsruhe, Monachjum, Stutgardzie, Góben.
 Akademia weterynarii w Berlinie, Hanowerze, Monachjum, Stutgardzie.
 Akademia górnicza w Berlinie, Claustal, Fryburgu w Saksonji.
 Akademia leśnicza w Eberswaldzie, Esmach, Mann Müden, Tharandt.
 Akademia rolnicza (Landwirtschaftliche Hochschulen) w Berlinie, Bonn, Poppelsdorf, Hohenheim, Weihenstephan.
 Akademia handlowa (Handelshochschule) w Berlinie, Kilonji, Lipsku, Mannheim i Monachjum.
 Akademia sztuk pięknych w Berlinie, Dreźnie, Düsseldorfie, Karlsruhe, Kassel, Królewcu, Monachjum i Stutgardzie.
 Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach uniwersyteckich złożenie egzaminów państwowych dla teologów, prawników, lekarzy i nauczycieli. Doktorat jednego z Wydziałów uniwersyteckich:
 przy studiach politechnicznych i górniczych dyplom inżyniera lub doktorat inżynierji;
 przy studiach weterynaryjnych złożenie egzaminu zawodowego (Fachprüfung) lub doktorat medycyny weterynaryjnej;
 przy studiach leśniczych złożenie egzaminu dyplomowego z leśnictwa;
 przy studiach rolniczych złożenie egzaminu końcowego (Landwirtschaftliche-Abgangsprüfung) lub następnym egzaminu zawodowy.
 przy studiach handlowych egzamin dyplomowy,
 przy studiach w zakresie sztuk pięknych świadectwo ukończenia studiów.

D. ROSJA.

Uniwersytety w Charkowie, Dorpacie, Helsingforsie, Kazaniu, Kijowie, Moskwie, Odesie, Saratowie, Petersburgu, Tomsku i w Warszawie (dawny). Akademia duchowna (prawosławna) w Kazaniu, Kijowie, Moskwie i Petersburgu, Rzym.-Katol. w Petersburgu.
 Wojskowa Akademia medyczna w Petersburgu. Żeński Instytut medyczny w Petersburgu.
 Wojskowa Akademia prawnicza w Petersburgu. Cesarzowska szkoła prawna w Petersburgu. Demidowski liceum prawnicze w Jarosławiu. Cesarzowskie liceum cesarszewska Mikołaja w Moskwie.
 Instytuty historyczno-filozoficzne w Petersburgu i Nieklinie. Wyższe kursy żeńskie w Petersburgu i Nieklinie. Wyższe kursy żeńskie w Petersburgu. Żeński Instytut Pedagogiczny w Petersburgu. Liceum Aleksandrowskie w Petersburgu. Łazarowski Instytut języków wschodnich w Moskwie. Instytut orientalny we Władywostoku. Politechniki w Charkowie, Ekaterynofławiu (górnictwo), Helsingforsie, Kijowie, Moskwie (Akademia techniczna i politechnika), Nowo Cerkasku, Petersburgu (Instytut technologiczny, Instytut Politechniczny, Instytut inżynierów cywilnych, Instytut inżynierów drogowych i wodnych, Instytut elektrotechniczny, Instytut górniczy, żeńskie kursy politechniczne) w Biełce, Tomsku i Warszawie (dawne).
 Instytuty weterynaryjne w Charkowie, Dorpacie, Kazaniu i Warszawie (dawny).
 Instytuty leśnicze i rolnicze w Moskwie, Paławach (dawny), Petersburgu (Instytut leśniczy, Siebutowski żeńskie kursy leśne).
 Akademia sztuk pięknych w Petersburgu i Moskwie.
 Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach: teologicznych, prawniczych, lekarskich, historyczno-filozoficznych, matematyczno-przyrodniczych: dyplom ukończonego (ręcznie wstępnego) studenta (dający prawa urzędnika do 10 lub 12 rangi, dyplom 4-go lub 2-go stopnia, na Wydziałach medycznych — lekarza, w Instytutach historyczno-filozoficznych — nauczyciela gimnazjalnego i dyplomy oznaczone jako równorzędne);
 przy politechnicznych — dyplom inżyniera (dający prawa urzędnika do 10 lub 12 rangi);
 przy studiach weterynaryjnych — dyplom lekarza weterynaryj;
 przy studiach leśnych i rolniczych: — dyplom ukończonego agronoma, hydrotechnika, leśnika lub inny oznaczony jako równorzędny (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych);
 przy studiach w zakresie sztuk pięknych: dyplom artysty lub architekta (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych).

E. BELGJA.

Uniwersytety państwowe w Gandawie i Leodjum, Wolny Uniwersytet w Brukseli, Uniwersytet Katolicki w Lovanii.
 Akademia Górnicza i Wydział politechniczny (Ecole de Mines et Faculté polytechnique) w Mons.
 Akademia Weterynaryj (Ecole de Medecine Veterinaire de L'Etat) w Courghem.
 Wyższy Instytut handlowy w Antwerpji.
 Dowodem ukończenia studiów jest:
 przy studiach teologicznych: stopień licencjata teologii lub prawa kanonicznego;
 przy innych studiach uniwersyteckich: dyplom jednego ze stopni państwowych (grades legaux) a nie stopni naukowych (grades scientifiques) kandydata, inżyniera i t. p. Dyplom musi być potwierdzony przez Commission d'acterement;
 przy studiach technicznych: dyplom inżyniera lub chemika;
 przy studiach weterynaryjnych: dyplom lekarza weterynaryj;
 przy studiach handlowych: stopień licencjata lub doktora.

F. FRANCOJA.

Uniwersytety w Aix-Marseille, Besancon, Bordeaux, Ceas, Clemont, Dijon, Grenoble, Lille, Lyon, Montpellier, Nancy, Paryżu, Poitiers, Rennes, Taluzie.
 Szkoły techniczne: l'Ecole Nationale des ponts et chaussees w Paryżu, Ecole speciale d'architecture w Paryżu, Ecole Nationale superieure des mines w Paryżu, Ecole Centrale des Arts et Manufactures w Paryżu.
 Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach uniwersyteckich: dyplom stopni państwowych (nie uniwersyteckich stopni tej samej nazwy) licencjata lub doktoratu, dla studiów lekarskich tylko doktorat lub dyplom chirurga dentystry;
 przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera.

G. SZWAJCARJA.

Uniwersytety w Bazylei, Bernie, Fryburgu, Genewie, Lozannie, Neuchatel, Zurychu. Politechnika w Zurychu.
 Dowodem ukończenia studiów jest przy studiach uniwersyteckich: dyplom licencjata lub doktoratu, związkowy dyplom lekarski (dla lekarzy medycyny, dentystrów lub weterynaryj) albo farmaceutyczny;
 przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera lub chemika.

Załącznik Nr. 5.

Do art. 17

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

DEKLARACJA

do wymiaru dodatku drożyznianego w myśl ustawy z dnia

Dz. U. Rz. P. Nr. poz.

złożona przez

1. Imię i nazwisko
2. Charakter służbowy
3. Urząd (władza)
4. Miejscowość
5. Stan rodzinny: (samotny, żonaty) (samotna, zamężna)
6. Czy żona zajęta w służbie państwowej, w jakim charakterze i jakie pobiera uposażenie
7. Ilość dzieci służbowych (uprawnionych) i pasierbów z podaniem daty (dzień, miesiąc, rok) urodzenia
8. Ile dzieci (pasierbów) w wieku ponad lat 18 uczęszcza do szkół publicznych i w jakich zakładach się uczą
9. Ile dzieci w wieku ponad lat 18 nie może się utrzymywać samoistnie i dlaczego?
10. Ile dzieci w wieku poniżej lat 18 utrzymuje się samoistnie (jest zajętych w służbie państwowej i jakie pobiera uposażenie
11. Ile dzieci weszło w związki małżeńskie i nie pozostało na utrzymaniu urzędnika
12. Powody, dla których żona utrzymuje wyjątkowo męża i dzieci
13. Czy żyje z żoną w separacji, jeżeli separowany z żoną czy i na podstawie jakiego wyroku sądowego jest obowiązany do utrzymywania żony (ewent. i dzieci)

Prawdziwość zawartych w niniejszej deklaracji oświadczam własnoręcznym podpisem

dnia 1920 r.

Powyższą deklarację sprawdziłem na podstawie złożonych dokumentów a mianowicie: *

. dnia 1920 r.

Podpis bezpośredniego przełożonego

Pieczęć urzędowa.

*) Podać dokumenty, np. metryki ślubu z daty
 metryki chrztu (urodzenia) z daty
 zaświadczeń kierownictwa szkoły w
 z daty
 świadectwa lekarskiego i t. p.
 specjalnie co do pracowników kolejowych (art. 14 ustawy z dnia
 Dz. U. Rz. P. Nr. poz.) dokumenty urzędowe stwierdzają użycie
 nie dziecka za własne tudzież fakt stałego pobycia we wspólnym gospodarstwie domo-
 wem z pracownikiem kolejowym w dniu 1 lipca 1920 r., tudzież fakt utrzymywania
 tego dziecka w zupełności przez pracownika.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z frontów.

Komunikaty sztabu generalnego.

Z dnia 28 sierpnia b. r.

Wzdłuż całego frontu od Grajewa do Włodawy słaby kontakt z nieprzyjacielem.
 Na północ od Bełza zajęte walki z armją konną Bułenięgo, której czołowe odziały dotarły do Tyszowic.
 W rejonie Bóbrki i Swierza oddziały nasze odparły parokrotnie ataki nieprzyjaciela i przeszedłszy następnie do energicznej kontratacji, rozbiły pod Sarnikami parę szwadronów nieprzyjacielskich.
 Armja generała Pawlenki w nocy z

28 na 27 b m sforsowała przejście przez Dniestr i posuwa się w kierunku północnym.
 Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich,
 Sztab Generalny.

Front południowy:
 Lwów, dnia 28 sierpnia wieczór.
 Na północ pozycje wojsk naszych przebiegają przez Bełz, Obłopiata i rzeczkę Kamień.
 W rejonie Swirza rozpoczęła się nasza akcja, nieprzyjaciel spiesza się wycofywać.
 Nieprzyjaciel ustąpił z Żydaczowa i okolicy i odszedł na wschód.
 Armia gen. Pawlenki zajęła Monasterzyska i Koropiec i posuwała się w kierunku na Jagielnicę.

Z dnia 29 sierpnia b. r.

Wojska nasze, oczyszczając przedpola linii Grajewo-Osowiec-Białystok-Brześć, zajęły oddziałami wypadowymi Sokółkę, Łosiną, Orzeszkowo, Caschy, Podwórzec i Werchowice.

Wzdłuż Bugu lokalne walki dla nas po myślnie Oczyszciliśmy tu Hurodło i Mateze. Armia konna Buźczęgo, mimo oporu naszych oddziałów, posuwa się wolno w kierunku na Zamość.

Walki we wschodniej Małopolsce mają dla nas przebieg pomyślny. Zajęliśmy szereg miejscowości.

Naczelną Dowództwo Sztabu Generalnego.

Wyjazd Ministra Sapiehy do Brześcia.

Jak donoszą pisma warszawskie, w sobotę w południe Minister spraw zagranicznych Sapieha, wyjechał do Brześcia Litewskiego. Wyjazd Ministra stoi w związku z zapowiedzianym przyjazdem do Brześcia Szefa polskiej Misji pokojowej Wiceministra Dąbskiego.

R. O. P.

R. O. P. obradowała w piątek w Belwedrze, pod przewodnictwem Naczelnika Państwa nad sytuacją militarną i polityczną i postanowiła zalecić delegacji pokojowej w Mińsku, żądać wobec trudności porozumiewania się, przeniesienia miejsca rokowań z Mińska do Rygi.

Podróż inspekcyjna Prezydenta Ministrów.

W sobotę 28 b. m. przybyli do Płocka Prezydent Ministrów Witos i Minister Spraw Wewnętrznych Skulski.

Gości powitał starosta Morawski, oraz przedstawiciele władz państw. i komunalnych. Ministrowie przyjęli na posłuchaniu przedstawicieli miejscowych instytucji. Z relacji ich przebiega się ogrom zniszczenia, dokonanego przez najedź. Bolszewicy gospodarowali tam przez 10 dni, a ich żołnierze mieli 4 hasła, którymi kierowali się w swojej gospodarce.

Domagali się wszędzie złota, pieniędzy, wódki i dziewęcy. Ponadto rabowali bezwzględnie konie, wozy, ubrania, bieliznę i buty, dosuszali się wszędzie okrucieństwem, gwałtując kobiety a nawet dzieci. Z powodu działań wojennych, dużo plonów pozostało w polu. Wedle pobieżnego zestawienia zabrali 4000 koni, 1000 sztuk bydła, 1000 sztuk trzody chlewniej, 1500 worów, prawie 3000 uprzęży i około 10.000 q. zboża. Rabowali nawet w dzielnicach najbardziej zniszczonych. Jedną sanitaryjską porabiali a druga dogorywa w szpitalu, 16 rannych żołnierzy wywieźli ze szpitala i dobili w okrutny sposób. Ludność żydowska otwarcie sympatyzowała z bolszewikami a natomiast ludność wiejska zachowywała się wobec nich wrogo, twając wiernie przy Państwie. Służba folwarcza przeważnie sympatyzowała z bolszewikami.

Ministrowie wydali zarządzenia aby gwałty bolszewickie komisyjnie ustalono. celem przedłożenia ich sądom i polecieli sporządzenie wykazów szkód, przyrzekając najrychlejszą pomoc. Wydali też zakaz rekwirowania w tych miejscowościach wołów i koni.

Na osobnym posłuchaniu zostali przyjęci delegaci właścicielstwa powiatu płockiego, którzy między innymi stwierdzili, że w powiecie ustawa o zagospodarowaniu osłogów nie weszła w życie, o czym Premier zresztą naocznie się przekonał. Po posłuchaniach Ministrowie zwidzili miasto i mogiły poległych w obronie Płocka, pechem gorąco żegnani odjechali do Sierpaa.

Do Sierpaa przybyli Ministrowie Witos i Skulski w sobotę 28 bm. popoł. Stwierdzili znaczne szkody, wyrządzone w powiecie i miasteczku. Bolszewicy rabowali przeważnie konie, wozy i żywność. Wydano polecenia do do spisania szkód i bezwzględne wydania właścicielom koni, pozostawionych przez bolszewików.

Data 28 bm. wieczorem, gościło miasto Płock Prez. Min. Witos i Min. Skulskiego. Przybyłych powitał starosta Wybranowski, który przedstawił im personal Starostwa, burmistrza i deputacje miaszczan. Z raportów starosty wynika, że bolszewicy rabowali konie i wozy i że ludność podczas najazdu trwała wiernie przy Państwie. Jeden z gospodarzy, Antoni Marcinowski, zmuszony przez bolszewików do wzięcia im wozu z amunicją usiekl z drogi i pojechał do Modlina, gdzie amunicję oddał szefowi twierdzy.

Obecnie ludność zbiera broń i amunicję, pozostawioną przez bolszewików i odstawia ją władzom. Służba folwarcza jawnie sympatyzowała z bolszewikami. Burmistrz miasta przedłożył szereg postulatów, które Ministrowie przyrzekli w miarę możliwości przychylnie załatwić. W drodze z Płocka do Warszawy, zatrzymali się Ministrowie w Kroczymie koło Zakrocymia, gdzie znajdował się chwilowo postój 18 pp. Prezydent Ministrów, którego niektórzy żołnierze i oficerowie znali osobiście, wysiadł z samochodu i dłuższą chwilę z nimi rozmawiał. Gromkimi okrzykami — nie bójcie się — pożegnano Ministrów, odjeżdżających do Warszawy.

Z konwentu senjorów.

W sobotę w południe pod przewodnictwem Marszałka Trampczyńskiego odbyło się posiedzenie konwentu senjorów. Z ramienia Rządu w obradach uczestniczył wiceprezydent Rady Ministrów Daszyński. Przedmiotem obrad było żądanie Z. L. N. zwolnienia w najbliższym czasie plenarnego posiedzenia Sejmu.

Za zwolnieniem Sejmu oświadczyli się tylko przedstawiciele trzech stronnictw ZLN, Zjednoczenia ludowego i Chrześcijańskiej demokracji, wszystkie zaś inne stronnictwa wypowiedziały się przeciwko wnioskom p. Głębickiego, żądającego zwolnienia Sejmu. Natomiast uchwalono wniosek wiceprezydenta Rady Ministrów Daszyńskiego, ażeby przyszedł tygodniowo zwolnić posiedzenie sejmowej komisji spraw zagranicznych i wojskowej.

Sejm zbierze się — jak to poprzednio było postanowione — w dniu 24 września b. r.

Dementi.

Poselstwo polskie w Paryżu podaje do wiadomości: Wiadomości, jakie się okazały w kilku dziennikach, pozwalają na przypuszczenie, że wyjazd gen. Weyganda z Warszawy spowodowany został różnicą zapatrywań między nim a Naczelnym Dowództwem polskim.

Poselstwo polskie w Paryżu, w porozumieniu ze szefem sztabu gen. marszałka Focha energicznie dementuje tę pogłoskę, absolutnie niesgodną z prawdą.

Wobec wiadomości, podanych przez niektóre dzienniki sobotnie i niedzielną, jakoby rząd Stanów Zjedn. przyjął z niezadowolaniem notę Rządu Polskiego, wysłaną w odpowiedzi na notę Stanów Zjedn., Wydział prasowy Ministerstwa spraw zagran. komunikuje, iż wiadomości te są najzupełniej bezpodstawne. Nota Rządu Polskiego została wysłana do Waszyngtonu dopiero wczoraj t. j. 29 b. m., niepodobieństwem jest przeto jakiegokolwiek komentowanie jej w Ameryce przed tą datą.

Z Górnego Śląska.

W Opolu znajduje się centralna stacja ratunkowa dla Niemców uchodźców z powiatów, opianowanych przez Polaków. Uchodźcy ci — według pisma niemieckiego — to nauçyciele wiejscy, oficerzy rolni, oraz urzędnicy państwowi. Wszyscy oni byli zaangażowani w germanofilskiej robocie w t. zw. „Heimatstreuer Oberschlesier”.

W okręgu przemysłowym polska samoobrona zmagająca się liczebnie, ośkąd Polacy przekonali się, że Sicherheitswehra została już usunięta. Górny Śląsk musza opuścić ci żołnierze policji, którzy nie pochodzą z Górnego Śląska. Oficerowie policji, pochodzenia miejscowego, pozostają na razie w koszarach bez pełnienia służby. Przyjęcie ich do nowej komisji plebiscytowej, zależać będzie od orzeczenia komisji kwalifikacyjnej, złożonej z Polaków i Niemców, oraz od decyzji komisji międzysejmskiej rządzącej. Polska samoobrona rozszerza się natomiast w powiatach rolniczych i detarła do powiatu opolskiego. poza Odrę jednak nie wyszła. Miasto Opole znajduje się jeszcze w rękach Niemców.

Na konferencji przedstawicieli polskiego i niemieckiego komisarjatu plebiscytowego, oraz reprezentantów organizacji politycznych i zawodowych obu narodowości, w dniu 27 b. m., uchwalono wydać do ludności górnośląskiej wspólną odezwę w języku polskim i niemieckim, podpisaną przez reprezentantów politycznych i robotniczych obu stron. Treść odezwę jest następująca: Dość grozy i rozlewu krwi. Na wspólnych naradach smależliśmy drogę do porozumienia na następujących podstawach:

I. Zastąpić dotychczasową policję, przez policję, składającą się po połowie z Polaków i Niemców.

II. Wydać tych wszystkich, którzy po 1 sierpnia 1919 przybyli na Górny Śląsk.

III. Karać najsurowiej odnawiających złoteńia względnie wydania broni i posiadających ją bezprawnie.

IV. Usunąć wszelki terror i przymus przeciw inaczey myślącym.

Międzykrajowa komisja na G. Śląsku ogłosiła odezwę, w której żąda natychmiastowego wydania broni okręgowym kontrolorom. Niemiecscy przedstawiciele przy tej komisji, napominają, do spokojnego zachowania się. Formuła ugodowa z Polakami została ustalona. Rozpoczęto tworzyć na Górnym Śląsku milicję obywatelską.

Wykroczenia antyfrancuskie we Wrocławiu.

Ambasador Laurent oświadczył przedstawicielowi ministerstwa spraw zagr. p. Rosenbergowi z okazji wyrażonego przez tegoż ubolewania z powodu zdemolowania konsulatu francuskiego we Wrocławiu, iż rząd francuski będzie żądał satysfakcji z powodu czynnego wystąpienia wobec członków międzykrajowej komisji i zdemolowania konsulatu. W jakiej formie ma być udzielona satysfakcja trudno na razie powiedzieć. Ambasador wystosował do swojego rządu telegraficzne sprawozdanie i oczekuje instrukcji od ministra spraw zagran. Ambasador oświadczył, że konsulat francuski pozostanie zamknięty aż do odwołania.

Ostatnie wypadki we Wrocławiu miały charakter bardzo gwałtowny. Akta konsulatu francuskiego zostały wyrzucone, flaga spalona a urządzenie zdemolowane. Tłum szukał konsula i oficerów francuskich w komisji kontrolnej i domagał się ich wydania. Konsul, którego życie groziło niebezpieczeństwem, musiał opuścić hotel. Konsulat francuski będzie zamknięty do czasu, kiedy rząd niemiecki da gwarancję bezpieczeństwa dla osób całego personelu i dla nietykalności urządzeń biurowych.

Z Berlina donoszą: Prasa niemiecka jednomyślnie potępia wykroczenia wrocławskie. *Berl. Tagbl.* pisze: Tłum dał się popchnąć elementom nacjonalistycznym i reakcyjnym do wybrzyków, dla których niema słów potępienia, a konsekwencje których nie da się przewidzieć. *Voss, Ztg.* pisze: Właściwie odpowiedzialnymi są ci, którzy od miesiąca pozburzali na zgromadzeniach i w dziennikach. *Vorwärts* podaje: Pan-germaniści i antisemici uszkodzili akta konsulatu francuskiego i polskiego, lecz postępowaniem tem zaszkodziли tylko ludowi niemieckiemu.

Informacje Delegacji polskiej w Mińsku.

Wydział prasowy Ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje:

Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało w godzinach porannych 28 b. m. od delegacji polskiej z Mińska telegram, treści następującej:

W odezwie do ludności, dowództwo frontu zachodniego wojsk sowieckich nazywa delegację polską szpiegami i wywiadowcami. Na nasze żądanie obiecano nam udzielić satysfakcji, przez opublikowanie odezwania plakatami.

Wśród podejrzanych okoliczności maszt radiostacji został złamany. Warunki życia skandaliczne. Jesteśmy zupełnie odesięci. — Absolutnie konieczne przeniesienie do Rygi. Proszę natychmiast działać przez Moskwę.

Podp.: Dąbski.

Depeza powyższa, w krótkich, urywanych słowach, przedstawia najbardziej i wprost tragiczne położenie naszej delegacji pokojowej. Władze sowieckie, zapewniając świat cały o swojej lojalności i dążeniach pokojowych, nasywają w swoich odezwach delegację naszą, która w tak ciężkich warunkach usiłowała pracować nad przywróceniem pokoju w Europie — szpiegami i wywiadowcami.

Władze bolszewickie, uniemożliwiając nam wszelką wymianę myśli z przedstawicielami naszymi w Mińsku, przetrzymując depeze, opóźniając przyjęcie naszych kurjerów, ograniczając do minimum czas pracy naszej radiostacji w Mińsku, w chwili obecnej już zupełnie otworzyć przerwali nam komunikację, przez zniszczenie aparatów iskrowych, oddzielili przedstawicieli naszych od jakiegokolwiek kontaktu ze światem.

Ministerstwo spraw zagranicznych, dając wyraz szlachetnemu oburzeniu opinii publicznej, wobec niebywałego wprost pogwałcenia prawa narodów, wobec niedotrzymania

najuroczyszej dawanych przyrzeczeń — wystosowało do Czicherina telegram następujący:

Wobec polecenia nie do zniesienia, w jakim znajduje się nasza delegacja w Mińsku, i wobec niesłychanej wprost odezwę dowództwa frontu zachodniego sowieckiego, łączącej naszą delegację pokojową, — uważam za konieczną natychmiastową zmianę miejsca pertraktacji, i proponuję Rygę, jeżeli tylko rząd łotewski na to się zgodzi.

Podp.: Sapieha.

Wilno zajęli Litwini.

Wojska bolszewickie opuściły Wilno 25 b. m. wieczorem, a wszelkie inne organy sowieckie mają je opuścić do 28 b. m.

Wczoraj ogłoszono, że zarząd miasta i okolicy przechodzi pod władzę litewskiego zgromadzenia narodowego, a równocześnie ogłoszono stan oblężenia w mieście i okolicy.

Nowe zwycięstwa Wrangla.

Z głównej kwatery gen. Wrangla, donoszą o dalszych sukcesach w południowej Rosji. Wojska gen. Wrangla, zajęły w dalszym pochodzie Noworocysk i Ekaterynodar, dwa punkty bardzo ważne dla komunikacji bolszewików z wojskami, operującymi nad morzem Kaspijskim.

Kozacy percy po zdobyciu Besztu, skierowali się pod Eszeli, do miasteczka tego jednak jeszcze nie wkroczyli, ponieważ bolszewicy ostrzeliwali ich z okrętów wojennych.

Prasa niemiecka o planach Francji.

Niemiecka prasa, pisząc o wojnie polsko rosyjskiej zauważa, iż polityka francuska opiera się dotąd na oczekiwaniu szybkiego upadku bolszewizmu. *Temps* jest zdania, że liczbą wojska polskiego pod żadnym warunkiem nie może być zredukowana do 50.000. Rząd francuski doradza Polsce, by postawiła żądanie określenia nowej wschodniej granicy.

O zamiarach rządu francuskiego, pisze *Temps*: Jeżeli rząd sowieński rozpuści swoich pobitych żołnierzy, to Francja postara się o to, aby z Wranglem zawarto trwałe zawieszenie broni. Wówczas Rosja uwolniona od wojny wewnętrznej, będzie mogła przystąpić do plebiscytu, który mając zagwarantowaną swobodę głosowania, wypowie się za taką formą rządów w państwie, jaka jej będzie odpowiadała.

Obrona praw Śląska Cieszyńskiego. w Oświęcimiu.

Komitet dla obrony praw Śląska Cieszyńskiego ogłasza:

Odbyły się w dalszym ciągu wiece protestujące w niedziele 22 b. m. w Suszej, Makowie, Jordanowie i Babce.

W Suszej przewodniczył burmistrz dr. Szaubauer, przemawiali z ramienia komitetu pp. Bielecki i Bazyliades.

W Makowie przewodniczył p. Dobrowolski, przemawiał górnik p. Siczurek.

W Jordanowie przewodniczył p. Marfiak przemawiali z ramienia komitetu pp. Gawiński i Jedynak.

W Babce przewodniczył ks. Bombal, przemawiali pp. Orłowski i Bazowski. We wszystkich miejscowościach wiece odbyły się bardzo dobrze obsesane i uchwalono wszędzie jednogłośnie rezolucję, protestującą przeciw niesprawliwemu podziałowi Śląska Cieszyńskiego. W szczególności w Makowie i w Babce zebrali się wielotysięczne tłumy ludu tak z miasta jak i z okolicy, w Babce braku inteligencji, jakkolwiek wiec był należyście w zakładzie ogłoszony.

Następnie udali się delegaci komitetu pp. Orłowski i Siczurek do Nowego Targu i Zakopanego, gdzie wczoraj analogiczne wiece staraniem czynników miejscowych już się odbyły.

W Zakopanem zetknęli się delegaci z komitetem plebiscytowym na Spisz i Orawę, mianowicie z pp. dr. Badnarskim, dr. Diehlem i z p. Orkanową.

Komitet Oświęcimski postanowił działać wspólnie z komitetem plebiscytowym i rozszerzyć swą działalność na Spisz i Orawę.

Bada ambasadorów w Paryżu obeszła się z podziałem Spisza i Orawy jeszcze więcej po macoszemu, jak ze Śląskiem Cieszyńskim. Na Spiszu dokonywane misnowicie rozdzielano w ten sposób, że pewnemu gospodarzowi wydzielono dom mieszkalny, który

znalazł się po stronie polskiej, natomiast zabudowania gospodarskie znajdują się po stronie czeskiej.

Obok rezolucji protestującej, przyjęto jeszcze wreszcie jedną rezolucję w brzmieniu p. Kozłowskiego, która opiewa: Braciom ze Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, odciętym niesprawiedliwym wyrokiem od masiarskiej ziemi, pogrążonym w rozpacz, ślomy wyrazy ości i uroczyście zapewnienie, że Polska nigdy o nich nie zapomni i skoro tylko odparta zostanie nawała bolszewicka, upomni się o rewizję postanowień Rady ambasadorów z 20 lipca b. r. gotowa w obronie praw zwaga bohaterskiego ludu do walki na śmierć i na życie!

We wszystkich miejscowościach cechowala obrady wiecu pełna godności powaga.

Z kraju.

(Wiecie protestujące).

Zywice.

D. 15 bm. odbył się na rynku żywińskim olbrzymi wiec, protestujący w sprawie niesprawiedliwego podziału Śląska Cieszyńskiego. Zebrało się kilka tysięcy ludzi z miasta i okolicy. Wiec zebrał dr. Kornicki — imieniem Ślązaków, przemawiał p. Bazylides, imieniem komitetu Oświęcimskiego mówił p. Orłowski, poczem uchwalono energiczny protest do Rządu i Sejmu w Warszawie.

Przy końcu zebrań postawiono żądania, domagając się represji przeciw zamieszkującym w Małopolsce Czechom. Wiec miał przebieg poważny.

Dziedzice.

Na skutek wezwania komitetu w Oświęcimiu, zebrali się dnia 15 b. m. w ogrodzie kolejowym olbrzymi wiec przeważnie ze sfery robotniczych. Wiec zebrał p. Roman, którego wybrano prezesem, z komitetu Oświęcimskiego przybyli pp. Fitowski, Jedynek, Bazylides i Orłowski. Sprawy cieszyńskiego referowali pp. Fitowski i Jedynek, poczem postawiono rezolucję, protestującą jednogłośnie przeciw niesprawiedliwemu podziałowi Śląska Cieszyńskiego. W końcu przemówił dyrektor szkoły miejscowej p. Woleński, nawołując do wydanej pomocy dla Ojczyzny i wzywając do wstępowania w szeregi ochotnicze.

Ohrzanów.

Dnia 15 bm. odbył się tutaj przy bardzo dużym współudziale ludności tak miejscowej, jakoteż i zamiejscowej, wiec protestujący przeciw uchwale ambasadorów w Paryżu, w sprawie niesprawiedliwego podziału Śląska Cieszyńskiego. Przewodniczył p. Brombeusz, przemawiali pp. Gawliński i Dudzik. Uchwalono jednogłośnie rezolucję, domagającą się wdrożenia pomoywych dochodzeń i wezwano Rząd Polski i Sejm, aby stanął w energeticznej obronie Śląska Cieszyńskiego.

Trzebinia.

Na wezwanie komitetu śląskiego w Oświęcimiu, odbyło się tutaj dziś w niedzielę dnia 15 b. m. bardzo licznie obsadzone zebranie w sprawie niesprawiedliwego podziału Śląska Cieszyńskiego. Przewodniczył p. Stajerski, przemawiał poseł ziemii chrzanowskiej p. Rejdych. Uchwalono rezolucję, w której podkreślono, że ciężka sytuacja Państwa została wyzyskana przez Czechów dla eksterminacji ziem polskich i zrzuca na psatwę bota czeskiego 150.000 ludności robotniczej polskiej, oświadczając, że tego rostrzygnięcia lud polski nigdy przyjąć i uznać nie może. W końcu zaznaczono, że cały robotniczy lud polski tem rostrzygnięciem boleśnie dotknięty solidaryzuje się z komitetem dla obrony praw Śląska w Oświęcimiu i gotów jest wystąpić czynnie w obronie polskiej ziemi i ludu na Śląsku Cieszyńskim. Rezolucję przyjęto przez wiecowników jednogłośnie i wysłane do Oświęcimia. Przebieg wiecu był poważny i podniosły.

Kęty.

Na skutek wezwania komitetu w Oświęcimiu, odbyło się tutaj dnia 16 b. m. zebranie, w sprawie niesprawiedliwego podziału Śląska Cieszyńskiego. Przybyło kilka tysięcy ludzi — przeważnie ludności wiejskiej. Przewodniczył dr. Dziwowski, burmistrz — przemawiali dr. Chmielarczyk i ks. kapucyn Lis, a ze strony Ślązaków górnik Bazowski. Uchwalono jednogłośnie rezolucję, protestującą przeciw podziałowi Śląska, wezwano Rząd i Sejm Polski, aby nie pozwolił na ratyfikację zawartej już ugody.

Ks. Lis zachęcał do wstępowania w szeregi wojska ochotniczego. — Wiec był poważny, nastrój podniosły. Rezolucję odesłano do komitetu w Oświęcimiu.

POLACY! Pamiętajmy o plebisycytach!

Datki przyjmuje Komitet Obrony Krasów Zachodnich, Lwów, plac Marjański 1. 10.

KRONIKA.

Lwów 30 sierpnia 1920.

Kalendarz.

Wtorek: 31 sierpnia.

Rzym. kat.: Rajmunda.

Gr. kat.: Flora i Złwa.

Świąteczni: Świętosława.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 16

zachód słońca o godzinie 6 minut 48.

Temperatura o godzinie 12 w południe

14 stopni.

Generalny Delegat Rządu dr. Kazimierz Gałeczki, powrócił dziś rano do Lwowa z podróży służbowej.

W sprawie listu posła Głabińskiego. Prezydium Rady Ministrów nadesłało nam następujący komunikat: W liście p. posła Głabińskiego do Marszałka Sejmu z dnia 25 bm. znajduje się zdanie: „W Radzie Ministrów pojawia się wniosek o zawarcie sojuszu z Niemcami, sprzeczny z zasadniczymi podstawami polityki Sejmu”. Prezydium Rady Ministrów podaje, że w Radzie Ministrów nie pojawił się żaden wniosek o zawarcie sojuszu z Niemcami, że zatem twierdzenie powyższe nie odpowiada prawdzie. Wszelkie konkluzje też, na twierdzeniu p. Głabińskiego oparte, są bezprzedmiotowe. Podp. Wiceminister Daszyński.

Rzeczona misja dr. Billińskiego. Dzienniki wiedeńskie ogłaszają komunikat z doniesieniem, jakoby dr. Billiński otrzymał specjalną misję, celem poinformowania się co do warunków zbliżenia polsko-niemieckiego. Jak się jednak dzienniki dowiadują ze strony kompetentnej, nie odpowiada doniesienie to rzeczywistości.

Z kolejki. Lwowska dyrekcja kol. komunikuje: Z dniem dzisiejszym 29 b. m. wprowadza się ponownie między Krakowem i Lwowem ruch pociągu osobowego Nr. 27 (przyjazd do Lwowa 21.25) zaś z powrotem Nr. 28 (odjazd ze Lwowa 7.40).

Ruch telegraficzny. Zarządzeniem Naczelnego Dowództwa został dopuszczony prywatny ruch telegraficzny i telefoniczny międzymiastowy na zachód od linii Wyszogród — Włostów — Dęblin.

Dotychczasowe granice prywatnego ruchu telegraficznego i telefonicznego w kierunku wschodnim na północ, od Wyszogród — Dęblin pozostały bez zmiany.

Uszkodzenie przewodów telegraficznych. Ponieważ w ostatnich czasach zachodziły częste wypadki rozrywania uszkodzenia przewodów telegraficznych i telefonicznych, na obszarze Dow. frontu południowego i D. O. G. Lwów, przypomina się, że każde uszkodzenie przewodów telegraficznych lub telefonicznych, stanowi zbrodnię § 67 ust. 2 austr. u. k. (porozumienie się z nieprzyjacielem i inne przedsięwzięcie, mające na celu szkodę polskiej sily zbrojnej lub jej sprzymierzeńcom lub korzyść dla nieprzyjaciela) i każdy, kto się tej zbrodni dopuści, zostanie oddany pod wojskowy sąd doraźny i ukarany śmiercią przez rozstrzelanie, a to stosownie do ogłoszenia D. O. G. Lwów, z 23 sierpnia 1920 r. o sądach doraźnych.

Za szefa sztabu D. O. G.

Kuniss, ppulk. za p.

Korespondenci wojenni. Dzisiaj przyjechali do Lwowa przedstawiciele oddziału propagandy Generalnego Inspektoratu Armji Ochotniczej w Warszawie — Włodzisław Perzyński i Tadeusz Michaliski. Po odbytej konferencji z zast. Dow. Okr. pułk. Jasińskim, panowie ci udali się na front jako korespondenci wojenni.

Anonimowy dar. Dyrekcja Skarbu we Lwowie, potwierdza odbiór otrzymanych dnia 22 b. m. w liście anonimowym 55 biletów skarbowych 1000 markowych wraz z kuponami.

Na cele Małopolskich oddziałów Armji Ochotniczej złożono w dalszym ciągu w Dłwie M. O. A. O.: 1. Kusem arcydzieł „Samopomoc” Zabłotów 1.000 Mk., 2. 11 Kompanja III. Bazu 2.170 Mk., 3. Komitet Obywatelski, Kołomyja 119.000 Mk., 4. Organizacja Narodowa Kobiet, Bolesław 6.000 Mk., 5. Komitet niesienia pomocy srmji, Bitków 19.593 Mk., 6. Ze sprzedaży kartekek ochotniczych oficerom 1.465 Mk.,

7. Tow. Akc. fabrykacji kart do gry, Lwów 30.000 Mk., 8. Wojsk Okr. Usząd gospod. za przemiał zboża w młynie Ax-rada 11.114.91 Mk., 9. Z okazji poświęcenia sztandaru pułkowego I. Bazu 4.000 Mk., 10. Organizacja Narodowa, Bohatry, zebrała od urzędników 3.220 Mk., zebrała od sklepów, Tow. i ludności chrześcijańskiej 6.440 Mk., zebrała od sklepów Tow. i ludności żydowskiej 1.605 Mk. i 1 dolar amerykański, 11. p. Strawski Marjan 150 Mk., 12. Otrzymane za pośrednictwem Biura prasy i propagandy M. O. A. O. 250.000 Mk., 13. Komitet spółki nad żołnierzem w Chłocimku 20.000 Mk., 14. p. A. B. 505 Mk., 15. Urzędniacy cukierni Krasów 7.021 Mk., 16. Czołkowie czytelnicy w Sygniówce 112 Mk., 17. dr. Stefzyk Franciszek 1.000 Mk., 18. Mir. Droid Feliks, Kraków ze składek 750 Mk., 19. Dłwo Bazu zapas. 12 p. p. Wsdowice 1.400 Mk., 20. Komitet Obrony Narodowej, Łęka 3.713 Mk., 21. Szpital chirurg-ortoped. w Domu Inwalidów, pozostałe ze stołowni ofic. 340.40 Mk.

Ogółem złożono dotychczas na cele Małopolskich Oddziałów Armji Ochotniczej Mk. 2.562.211 faw. 41.

Wszystkim wymienionym ofiarodawcom składa Dłwo M. O. A. O. serdeczne podziękowanie.

Czesław Maczyński, pułkownik.

Na Armję Ochotniczą złożyli p. Aron Wolfas ze Zaleszania 1000 Mk. i p. Benjamin Schreiber z Turki 2000 Mk.

Narcecz Herbaciarni dla Ukochdów w Kasynie Miejskim przy ul. Akademickiej, złożyli p. Stecka 200 Mk., p. Korzeniowski radca namiestnictwa 100 Mk. Za ten dar składamy ofiarodawcom serdeczne podziękowanie. Przewodnicząca Herbaciarni Ludwika Herasimowiczowa.

Polaki „Czerwony Krzyż”. Staraniem sekcji samarytańskiej tutejszego „Czerw. Krzyża” a przy wydatnej współpracy wojskowej i dyrekcji koleji, wybudowane obok Hali na dworcu kol. we Lwowie drugi przegrod pawilon stacji posilkowej pod przewodnictwem p. Jadvigi Zgórskiej, znakomicie funkcjonujący. Chery, ranni żołnierzy wprost w wagonie utrzymuje posiłek, podawany samarytańską dłońmi lwowianek, których dobroć serca przysłowiom stała się w armji naszej.

Pełnienie pawilonu dokonał ks. kapelan Mydlarz, w obecności kilkudziesięciu panien samarytanek, ubranych w swe białe fartuchy i białe welony, ozdobione „Krzyżem Czerwonym” na głowie. W uroczystości tej brali udział reprezentanci wojskowej, dyrekcji koleji, oraz „Czerwonego Krzyża” okręgowego w osobach prezydenta dr. Ludwika hr. Koziebrodzkiego i członka wydziału dr. Jana Peratyńskiego i miejscowego „Czerw. Krzyża”, którego całe prezydium jawiło się w osobach prezyd. Bolesława Lewickiego i wiceprezydenta p. Emilii Jędrzejowiczowej i p. Jadvigi Zgórskiej.

Skromna uroczystość poświęcenia drugiego pawilonu stacji posilkowej, wywołala serdeczne uczucie wdzięczności dla pracy tutejszej sekcji samarytańskiej Pol. Tew. „Czerwonego Krzyża”.

Legitymacje P. O. W. Wszystkie osoby, zastrzeżone w legitymacji i dokumenta osobiste, wystawione przez Komendę Lwowskiego Okręgu P. O. W., złożyły je do dnia 5 września 1920 w Komendzie placca P. O. W. Lwów, Krasickich 1 w godzinach od 10 do 1 przedpoł. i od 4 do 7 wieczorem. W powyższym dniu unieważniają się wszystkie dotychczasowe wydane legitymacje. Komunikat ten dotyczy w pierwszym rzędzie osoby, obowiązane do czynnej służby wojskowej.

21.000.000 marek polskich na odbudowę miast i miasteczek. Na wniosek Sekcji Odbudowy Osiedli we Lwowie, Ministerstwo robót publicznych w Warszawie przeznaczyło 21.000.000 marek polskich na potrzeby dla odbudowy zniszczonych wypadkami wojennymi domów w miastach i miasteczkach. Pierwszeństwo mają przedewszystkiem ci właściciele zniszczonych domów, — którzy zarazem posiadają warsztat pracy, przyznający się do wytworzenia materiałów, potrzebnych na odbudowę, jak np. słuszarze, stolarze, cieśle itp.

Pedania o te pożyczki należy jak najszybciej wnieść do Wojennego Zakładu kredytowego we Lwowie (urzędującego chwilowo w Krakowie, pałac Spiski) za pośrednictwem miejscowych Ekspozytur budowlanych Sekcji Odbudowy osiedli, które też udzielają w tych sprawach bliższych informacji.

Liga antibolszewicka zwróciła się do Rządu z żądaniem, by niezwłocznie zostali aresztowani i oddani pod sąd wojenny jako zdradcy stanu wszyscy ci, którzy licząc na przyświele bolszewików do Polski, justo uczestniczyli w bojówkach bolszewickich, justo wzięli udział w czereszycjach. Jeżeli winowajcy umknęli, liga proponuje wzięcie rodzin i ich najbliższych krewnych do obrotów koncentracyjnych.

Nauczyciele w Cieszynie. W tych dniach wiceprezes czeskiej rady szkolnej dr. Baron, wobec nauczycieli polskich, którzy zwrócili się do niego, wyraził się następująco: „O tem, sżoby na stat byli przyjęci wszyscy nauczyciele polscy, nie ma mowy”.

Z Pomorza. Gdy zwycięska nasza armja wyparła bolszewików ze wschodnich kresów Pomorza, entuzjazm i radość zaparowały wśród ludności. W ślad za armją naszą posuwa się propaganda polityczna narodoła, mająca na celu wrobenek do armji ochotniczej. W dniach 24 i 25 b. m. odbyły się w Brodnicy i Działdowie wiece olbrzymie, które stały się wielką manifestacją narodową. Uchwalono wysłać telegramy do Naczelnika Państwa i gen. Hallera.

Wskutek odezw Okręgowego Inspektoratu armji ochotniczej, mnożą się ofiary ziemi, deklarowane przez obywateli polskich na urządzenie kolonii dla ochotników. Tadeusz Bogdański z Mysłak ofiarował na ten cel 200 morgów, a Ludwik Gniwosz z Potę 40 morgów.

Angielska eskadra w Gdańsku. Według doniesień z Gdańska, do portu gdańskiego wpłynęła eskadra angielska, złożona z czterech małych krążowników, oraz kilku statków pomocniczych. Jeden z pancerników płynie pod admirałską flagą angielską. — W porcie stoją i inne statki angielskie, — oraz 2 francuskie pancerniki.

Położenie w Gdańsku zmieniło się znacznie. Od wczoraj marynarze francuscy ładują amunicję dla Polski bez przeszkody. Marynarze ci zostali specjalnie w tym celu przysłani do Gdańska.

Udział Niemców w walce przeciw Polsce. Starostwo chełmińskie w komunikacie o naszej sytuacji, dnia 24 b. m. podaje między innymi, że komendantem 76 komunistycznego batalionu bolszewickiego w Przasnysiu jest Niemiec major Biber. W Oststynie werbowano do armji bolszewickiej Niemców, a na dworcu widac pociąg z napisem: „Auf nach Warschan, nieder mit den Polen”.

Gwałty niemieckie. Od osób przybyłych z Kwidzyna, dowiadujemy się o następujących gwałtach niemieckich na dawnym terenie plebisycytowym Powiśla: Dnia 16 b. m. zjawiła się w aptece p. Wolskiego w Biskupicach banda niemiecka i zażądała wydania sztandaru. Standar ten spalili Niemcy na rynku. Na drugi dzień ta sama banda, prowadzona przez burmistrza miasta i komisarza granicznego przekroczyła granicę polsko-niemiecką i wtargnęła do polskiej wsi Witów, którą władze polskie chwilowo opuściły, z powodu zbliżania się bolszewików. Niemcy zajęli dworzec i wywiesili chorągiew niemiecką. Gdy na to nadszedł polski pociąg pancerny, Niemcy zbiegli, ale Polacy zdołali uszkodzić 6 Niemców. Niemcy maszerując za to, wzięli z domu 8 Polaków, pobili ich i zamknęli w więzieniu. Samego Wolskiego uprowadzili także i w drese do więzienia także pobili. Ludność polska ma słuszny powód do przypuszczenia, że nadużycia te będą się powtarzały systematycznie i domaga się energeticznej obrony ze strony władz polskich.

W Wirtembergji rozpoczął się generalny strajk, z powodu ściągania podatków od wynagrodzeń. Do zaburzeń dotąd nie przyszło.

Tegoroczna służba lotnicza na lipskim jarmarku światowym, oprócz ruchu osobowego i pocztowego obejmie także ruch pakietowy i pakunkowy. Wejdą tu w rachubę linie lotnicze: Kopenhaga — Malmoe — Berlin — Lipsk i Lonéyn — Amsterdam, Brema, Berlin — Lipsk.

Wielu bolszewików, uciekając przed Polakami, chował się na terytorjum litewskie, składając broń. Z powodu trudności uprawiaczynnych, Litwini starali się zapobiec dalszemu przechodzeniu bolszewików przez granicę.

Z Węgier. Na wczorajszym posiedzeniu zgromadzenia narodowego, minister Henwedów Sretter, odpowiadając na interpelację p. Erekiego wskazał na to, że pewne koła nie wzdragają się nawet przed planem zamachu. W połowie lipca około 50 osób partraktowało w sprawie powrotu b. króla Karola, a nawet zestawiono formalną listę ministrów. Te oświadczenie ministra wyweleło wielkie wzburzenie, tak, że nawet zarządzono odbycie tajnego posiedzenia.

Wielokrół Irlandji French, opuścił Irlandję, ponieważ planowano na niego zamachy.

Perski rząd przyrzekł rządowi niemieckiemu dać zaościuczycielnie z powodu zamerdowania niemieckiego konsula w Tebris.

Z Teheranu nadeszła wiadomość, że kozacy perscy pobili bolszewików pod Busztamad i Reszt i odrzucili ich w kierunku Eneli.

— Podróż naukowa Amundsena. Z Nerny w Alasce nadesła depesza o Amundsena, w której donosi, że dnia 27 bm. znowu opuścił Norwegię i udał się w dalszą drogę celem zbadania oceanu północnego. Zamierza on udać się na swym okręcie „Maud” do Wyspy Wrangle, aby stamtąd popłynąć dalej przy pomocy prądu unoszącego kry. Wyspa albo kraj Wrangle, jest wyspą północnego morza podbiegunowego. Leży ona między stopniem 70 a 71 minut północnej szerokości i 187 1/2, a 182 stopniem wschodniej długości geograficznej.

— Uroczystość gimnazjum im H. Jordana zgłoszą się w budynku szkolnym w środę 1 września o godz. 10 przed południem.

— Potrzeba dla III. Osh. P. A. P. nr. 205. grupa pułk. Sudałowskiego we Lwowie, formującego baterie w najbliższym czasie mające odejść na front, — maszyny do pisania, oraz wszelkiego sprzętu kancelaryjnego. Również uprasza wyżej wspomnianie Dowództwo — Szanowne Obywatelstwo o ogłoszenie choćby jednej bryczki lub powozu dla powyższego Dowództwa.

Ufając, że i tym razem ofiarność obywatelska nie zawiedzie, oczekuje się łaskawych zgłoszeń pod adresem III. Osh. P.A.P. nr. 205, Adjutantura por. Sładowski (Filiówka, boczna ul. Torosiewicza). 8116

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru miejskiego.

Poniedziałek 30 sierpnia „Noc w Wenecji”, operetka w 3 aktach.
 Wtorek, 31 sierpnia „Trubadur”, opera w 5 aktach.
 Środa, 1 września „Pan Poseł”, komedia w 3 aktach, po raz pierwszy.
 Czwartek, 2 września „Trubadur”, opera w 5 aktach.
 Piątek, 3 września „Pan Poseł”, komedia w 3 aktach.
 Sobota, 4 września, popołudniu „Zemsta”, komedia w 4 aktach.
 Sobota, 4 września, wieczorem „Faust”, opera w 5 aktach.
 Niedziela, 5 września, popołudniu „Ponad śnieg”, dramat w 3 aktach.
 Niedziela, 5 września, wieczorem „Noc w Wenecji”, operetka w 3 aktach.
 Poniedziałek, 6 września, „Pan Poseł”, komedia w 3 aktach.
 Wtorek, 7 września, „Księżniczka czarodasza”, operetka w 3 aktach.
 Początek przedstawień popołudniowych o godzinie 3:30 popołudniu, wieczornych o godzinie 7.

Sarah Bernhard ustępuje ostatecznie i stanowczo ze sceny! Tak przynajmniej głośnie komunikaty w piśmie angielskim, zapowiadające jej potęgające tournée po miastach Anglii. Ustępuje „nie za wcześnie”, bo liczy już lat 75, ale własna dlatęgo jej nie ustąpienie robi tak wielką zmianę, że przeszedł od pół wieku przyszywaaliśmy się wszystko, ce teatralne mierzyć jej sławę i jej imieniem.

Czasopismo górniczo hutnicze i Czasopismo naftowe, zostały czasowo zawieszono, z powodu powołania głównego redaktora Stan. Kamińskiego do czynnej służby wojskowej.

„Strażnica” dziennik-plakat wychodzi codziennie w południe z wyjątkiem niedziel i świąt. Pod tym tytułem rozpoczęło wydanie wydawnictwo obywatelskiego komitetu wykonawczego Obrony Państwa pod redakcją dr. Tadeusza Konczyńskiego. — Numer pierwszy wyszedł d. 23 b. m.

„Przegląd garbarski”, czasopismo poświęcone sprawom polskiego przemysłu garbarskiego wchodzi w życie jako organ Małopolskiego związku garbarskiego i wydawane będzie w Krakowie. Nr. 1 z dnia 15 b. m. zawiera: Z działalności Małopolskiego Związku Garbarskiego. — Przemysł garbarski przed ruiną. — O uregulowaniu obrotu skór. — Nowy cennik na skóry surowe i gotowe. — Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie ustalenia cennika skór gotowych. — Szekesira i włosie jako eksport polski-go. — Garbnik. (Z odczytu inż. W. Jarry w Stowarz. techników w Warszawie). — Z historii garbarstwa w Polsce. —

Ochrona polskich interesów majątkowych za granicą. — Wiadomości techniczne — Debaty przed Izbą saską nad założeniem stacji doświadczalnej dla przemysłu skórnego. — Przeciwno nadużyciom przy skupie skór. — Wykaz instytucji w b. dzielnicy pruskiej, zajmujących się wyrobem chubwia, względnie importem skór. — Komitet wejskowo-gospodarczy. — Mobilizacja przemysłu. — Nowe rozporządzenie o lichwie towarowej. — Czy mamy walutę? — Zabezpieczenie polityczek państwowych. — Kronika gospodarcza.

Wykaz złota i srebra zebranego przez Narodową Organizację Kobiet we Lwowie.

Imię i nazwisko	złoto gramy	srebro gramy
Hirth Marija	67	—
Makowski Józef	95	—
Malinowski Tadeusz	—	325
Piotrowska Helena	7	—
L. N.	25	—
Aksentowicz Antonina	22	—
Prof. dr. M. T. Huber	75	—
Mailsburg Henryk (obraczka złota)	1031	—
Strzelbička Leontyna	2	55
Opieńska Marija	42	24
Palastein Roman	—	50
N. N.	—	6
Próchnicka Jadwiga	18	—
Zukomska Marija	22	87.5
Nabakowa Helena (obraczka złota)	48	—
Baterkay Felicja (obraczka złota)	1275	376
Czemczyńska Marija	—	47
Maczulska Wiktoria	—	47
Strzałkowska Zofja	1	—
Schwarz Marija	—	15.5
Wolańska-Krygowska	7	101
Krygowska Marija	5.30	86
Krygowska Maryla	1.30	8.2
Kropiwnicka Marija	—	62
Witkowska Zofja	2.2	—
Sumańska Julja	3.70	15
Baraszeńska Zofja	1.70	326
W P.	—	4
Różycka Ewa	17.3	—
Stróżecka Krysina	8.5	35
Freundowa Justyna	7	—
Marcela Stefanowa	0.2	28
Wierzbicka Marija	—	55
Rużycka Irena	3.5	40
Jełowicka Olga	—	41.7
Grodzicka Helena	77.5	—
Drohojowska Marija (słoty zegarek)	75	—
Zyźniowska Antonina	—	97
Golewska Joanna	—	97
Dobrzańska Jadwiga	0.5	10
Kogutówna Marija	—	5
Urbancka Julja (słoty zegarek) i	5.5	—
Kossowska Zofja	5.5	6
Mysłakowska Marija	6.3	147
Traciniecki Janusz	6.8	114
Sawczyńska Elżbieta	19.5	1.2
Pietruski Zygmunt	29	—
Szczepanowska Wiktoria	1	48.5
Golęgorska Stanisława	9	21
Kotuscy Edwardowie (2 obrączki złote)	12	11
Kropiowska Zofja (1 raucik, 2 rubiny, obrączka złota)	27.2	0.5
Słonecki Kazimierz	—	55
Bogdanowiczówna Marija	21.5	23.5
Budaska (Lipnica dolna (10 korali mniejszych, 2 korale większe)	2	57
Kaczmarek Zofja	—	120
Harasymowicz Ludwika	9	20
Papiałowa Helena	12	67
Smulkowa Zofja (obraczka złota)	6.5	—
Olkowska Helena	12	14
Bajewska Józefa	3	11.5
Mileczko Wanda (100 Mk. gotówką) i	0.5	5
Nyczakowa Zofja	6.2	—
Pokornówna Stefania	5.5	—
Malczkówna Ludemira (obraczka złota)	4	—
Drekslerowa Eugenia	119	—

(Ciąg dalszy nastąpi).

Telegramy P. A. T.

Sztuczki radiotelegraficzne rządu sowiełtów.

Warszawa. Otwarty list w sprawie działań stacji radiotelegraficznej:

Stereg wzruszeń i informacji umieszczonych w piśmie codziennym, dotyczących się sprawy korespondencji radiotelegraficznej Warszawy z Moskwą, wymaga pewnych objaśnień ze strony fachowego organu, jakim jest szef służby łączności Naczelnego Dowództwa, który był i jest jedynie odpowiedzialny za techniczny przebieg całej korespondencji, między stacją radiotelegraficzną w Warszawie a stacją w Moskwie (nie odwrotnie).

Zacznąc radiotelegraficzną, jako taka, ma swoje specjalne charakterystyczne właściwości, z którymi należy się w pierwszym rzędzie dobrze obznajomić, aby zrozumieć istotę rzeczy. Przy korespondowaniu ze sobą dwóch stacji na terenie jednego Państwa, a tembardziej stacji międzynarodowych, przedewszystkiem jest potrzebna dobra wola obu stron (pierwsza grupa koniecznych warunków współpracujących).

Pozatem sprawność komunikacji radiotelegraficznej (druga grupa) zależy od mocy stacji nadawczej i urządzania stacji odbiorczej, warunków wyprzedmiotowanych fal, pory roku, pory doby, od zdolności radiotelegrafisty nadającego depesze i zdolności tego, które ma te sygnały odbierać (słuchowe).

Pierwszy warunek t. j. dobra wola względnie brak jej stał się znamionym przy wymianie not dyplomatycznych ze strony kraju, który podporządkowuje nawet swoje urzędniki techniczne względem uboższych i w srodnie obniża sprawność organu technicznego zależnie od potrzeby chwili.

Prawdą jest, że stacja radiotelegraficzna w Moskwie (skrót: Msk.) podczas nadawania przez naszą stację (skrót: War.) pierwszej noty pokojowej podpisanej przez Ministra spraw zagranicznych uchylała się przez szereg dni z rzędu od oficjalnego przyjęcia tej noty i zmusiła doświadczenie naszej stacji do przesłania noty drogą okrężną przez Norwegię. Treść pierwszej noty była znana Moskwie już w południe 6 sierpnia, albowiem stacja warszawska, nie otrzymawszy zgody ze strony stacji Msk. na przyjęcie noty w godzinie przepisanej t. j. o trzeciej w nocy, nadała po porozumieniu z Ministerstwem spraw zagranicznych notę tę z dnia w południowym komunikacie prasowym odebranym przez stacje europejskie a w ich rządy przez jedną ze stacji sowieckich.

W danym wypadku szło jednak o otrzymanie ze stacji Mosk. pokwitowania na odebrany radiotelegram, co pod różnymi pozorami (zmiana godzin pracy itd.) udzielonem nie było. Omówiony incydent, który de tywego oburzył rządowe instytucje i opinie publiczną polską, był przedmiotem specjalnych badań ze strony przedstawicieli misji francuskiej w Warszawie, którzy przeanalizowali obciążający materiał, osobiście zabrawany na stacji radiotelegraficznej warszawskiej w drodze służbowej do ministerstwa wojny w Paryżu.

Odnosząc do tego okresu korespondencji z Moskwą (okres efektywnej wejsk sowieckich należy podkreślić fakt, że stacja sowiecka przy rozpoczęciu pracy z Warszawą momentalnie zredukowała moc swojej energii w porównaniu z tą, z jaką pracowała przed chwilą. Przez to nasze aparaty odbiorcze, które przed chwilą znakomicie przychwytowały korespondencje np. Moskwa—Chrostjania, nie była zdolna nic, względnie bardzo mało chwycić pracy Mosk, ze stacją warszawską.

Przechodząc do sceny drugiej fazy korespondencji z Moskwą a mianowicie od chwili wyjazdu naszej delegacji do Mińska, należy stwierdzić, że stacja Moskwa w dniu 10 sierpnia zaakceptowała nowe godziny pracy t. j. sumarycznie 3 i pół godziny.

O ile w tym okresie czasu były i są pewne trudności we wzajemnej korespondencji między stacjami, to są one wynikiem zjawisk i niedomagań wskazanych w drugiej grupie warunków koniecznych dla należytej współpracy.

Zaczyna się, że stacja War. ze względu na słabą moc pięciu kilowatów (fale gasnące) zasadniczo ma wielkie trudności w korespondencji ze stacjami zagranicznymi; specjalnie zaś trudności ta występują podczas upalnych miesięcy, które przeżywamy w roku bieżącym. Nie bacząc na to wszystko, łączność między stacjami jest słaba.

Świadczą o tem następujące dni listeczne: Od dnia 16 do 20 b. m. stacja warszawska odebrała z Moskwy 23 radiotelegramów o łącznej ilości 5002 (pięć tysięcy dwa) słów względnie grupy szyfrowane. W tym okresie czasu stacja warsz. nadała do Moskwy 34 radiotelegramów w ilości 4581 słów wzgl. grup szyfrowanych

Wszystkie radiotelegramy pochodziły z Mińska, względnie były przeznaczone dla Mińska.

Zarządy, obecnie stawiane przez nasze Ministerstwo spraw zagranicznych w necie do rządu sowiełtów, nie tyczą się utrudnień w samym nadawaniu względnie odbieraniu radiotelegramów, lecz wskazują na świadomy, względnie nieświadomy chaos kolejności nadawania depesz.

Niezależnie od korespondencji via stacja Mostowa, nasza Delegacja ma do swego rozporządzenia własne polowe stacje radiotelegraficzne i automobilową o mocy jednego kilowata. Stacja ta odgrywa tylko pomocniczą rolę, albowiem wielka ilość stacji polowych własnych i nieprzyjacielskich uniemożliwia pracę na znacznym odcinku frontu, między Brześciem a Mińskiem i uniemożliwia należyłą łączność między tą stacją a stacją War.

Korespondencja między obu stacjami odbywa się normalnie wówczas, kiedy na froncie nie przeszkadzają stacje polowe. Sprawa ta została wyjaśniona przez przewodniczącego sowieckiej delegacji.

Na zakończenie podaje się do wiadomości, że w jesieni ubiegłego roku szef radiotelegrafii Naczelnego Dowództwa w ogłoszonym w stowarzyszeniu techników referacie rozstrzygnął technikę służby radiotelegraficznej z podaniem szczegółów, dotyczących się pracy centralnej stacji radiotelegraficznej w Warszawie i innych stacji polskich, znajdujących się na terenie ziem polskich. W referacie zaznaczono, że stacja w Warszawie na 24 godzin pracy na dobę łączy się z każdą ze stacji europejskich np. z Rygą, Libawą, Krynem, Bukaresztom, Budapesztom itd. tylko w ściśle określonych godzinach. Poza ten program pracy stacji echodzi na dawaniu codziennych komunikatów prasowych, dawaniu biuletynów meteorologicznych, sprawozdań czasu według Paryża, korespondencji ze stacjami na froncie i t. d.

Z powyższego wynika, że niezależnie od pracy z Moskwą, stacja warszawska ma codziennie ogrom roboty, wysyłającej z realizowania zasadniczego programu pracy; tylko na szczęście z nikim nie ma tyle kłopotu, co ze stacjami sowieckimi.

W zastępstwie szefa służby łączności wojsk polskich: Jawor, mp., podpułkownik.

PO ZAMKNIĘCIU NUMERU. Sytuacja na froncie południowym.

Lwów, 29 sierpnia, wieczorem.

Nieprzyjacieli w rejonie Bóbrki opuścili Swirz, Brzozdowce, Stulsko i Borusow.

Na innych odcinkach sytuacja bez zmiany.

Lwów, 30 sierpnia, w południe.

Akcja generała Pawlanki rozwija się pomyślnie.

Zydzaków, Chodorów uwolniono od nieprzyjaciela.

Na północy zajęliśmy Kamionkę Strumiłową.

Naczelnym i odpowiedzialnym redaktorem: STANISŁAW ROSSOWSKI.

NADEŚLANE.

Za tę rubrykę Redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

†
Nabożeństwo żałobne
 za spókoj duszy s. p.
Konstancji Motalowej
 żony emer. Radcy Sądu

odbędzie się dnia 9 września 1920 o godz. 8 rano w kościele Marii Magdaleny we Lwowie, na które zaprasza krewnych i znajomych w smutku pograżona Rodzina.

BACZNOŚĆ! OD 1 WRZEŚNIA 1920
 NADZWYCZAJNA MONOPOLOWA NOWOŚĆ ATRAKCYJNA
STAROSZLACHECKI POLSKI 4 AKT. DRAMAT pt.
KLASZTOR SANDOMIERSKI
 PIĘKNA HRABINA! Z MINIONEJ PRZESZŁOŚCI! MOŻNO WŁADCY!

OGŁOSZENIA URZĘDOWE

Rozmaite obwieszczenia.

C. IV. 306/20/1. Przeciw Henrykowi Rothmannowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Przemyślu przez dr. Wilhelma Rosenbacha, adwokata w Przemyślu, pozew o 1.366 Mk. 89 f. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję do rozprawy na 20 września 1920 o godz. 9 przed południem w sali rozpraw nr. 6 niniejszego sądu. Celem strzeżenia praw niewiadomemu z miejsca pobytu Henryka Rothmanna ustanawia się p. dr. Taubera, adwokata w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Henryka Rothmanna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 9 sierpnia 1920. (7947)

C. III. 170/20/1. Przeciw Wojciechowi Mika, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Nowym Sączu przez Jana Mikę pozew o uznanie i wpis prawa własności realności lwh. 48 ks. gr. gm. Paszyn. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję do rozprawy na dzień 1 września 1920 godz. 9 m. 30 przed południem. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Wronskiego w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Sącz, dnia 6 maja 1920. (8136)

C. II. 95/20/1. Przeciw Jędrzejowi Radziejewskiemu z Brzyścia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Jasle przez Wiktorję Radziejewską pozew o uchylenie aktu darowizny. Na podstawie pozwu tego wyznaczona została rozprawa na dzień 16 września 1920 r. o godzinie 11 rano. Celem strzeżenia praw Jędrzeja Radziejewskiego ustanawia się p. dr. Schmagla, adwokata w Jasle, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie tegoż Jędrzeja Radziejewskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Jasło, dnia 16 lipca 1920. (8153)

C. II. 79/20. Przeciw niewiadomym z pobytu Katarzynie z Woźniaków Kasakowej, Magdalenie Kasakowej, Tadeuszowi Dulowi, Wojciechowi Woźniakowi, Chaimowi Lastowi i matce spadkowej Jana Duła, wzięta Berl Grynbaum z Grębowa skargę o uznanie prawa własności do parcel. Wskutek tej skargi wyznaczono rozprawę na 30 sierpnia 1920 r. Kuratorem niewiadomych z pobytu ustanawia się adwokata dr. Władysława Chodzickiego w Tarnobrzegu

Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 3 lipca 1920. (8140)

C. II. 78/20. Przeciw niewiadomemu z pobytu Franciszce z Byczków Grochowickiej i Antoniemu Byczkowi wniósł Walenty Byczek z Woli gołego skargę o uznanie wpisu prawa własności realności. Wskutek tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 sierpnia 1920 r. Kuratorem ustanawia się Walentego Barszcza z Woli gołego.

Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 3 lipca 1920 (8139)

C. II. 80/20. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Stanisławowi Cibie z Sobowa, wniósł Józefa Bęgowa z Nałbrzezia skargę o wystawienie deklaracji. Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 sierpnia 1920 r. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się kuratorem Franciszka Mierzwę z Sobowa.

Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 16 lipca 1920. (8138)

L. 14037/20 (8119 2-3)
Wzwanie.

Wzywa się każdego, kto mógłby sobie prawo do 20 pudełek sacharyny zakwestjonowanej u nieznanego z miejsca pobytu Owadzie Altkorna w dniu 9 maja 1920 na stacji kolejowej w Bzostowie, aby w terminie 90 dni, licząc od ogłoszenia niniej-

szego wzwania, zgłosił się w tut. Dyrekcji okręgu skarbowego, gdyż w przeciwnym razie postąpi się ze sacharyną wedle prawa.

Dyrekcja okręgu skarbowego.
Bzostów, dnia 31 sierpnia 1920.

C. VIII. 78/20. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Chaji Sarze Steinhert i Seji Majerowi Steinhartowi wniósł Jan i Ludwika Zawolscy z Machowa skargę o własność połowy realności w Machowie. Na skutek tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 sierpnia 1920. Kuratorem pozwanego ustanawia się adwokata dr. Władysława Chodzickiego w Tarnobrzegu.

Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 16 lipca 1920. (8137)

Spadki.

A. XVIII. 298/20/6. Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Bazyli Tysowski zmarł dnia 2 września 1919 r. Ostatniego rozporządzenia nie zostało, Michała Tysowskiego, którego miejsce pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosił się w tym sądzie. Po upływie tego czasu kresem odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłoszą i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. dr. Aleksandra Tysowskiego.

Sąd powiatowy S. I. Oddz. XVIII.
Lwów, dnia 9 czerwca 1920. (8092 3-3)

A. 828/19/8. Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Katarzyna z Pezsków Wojtowiczowa, rolniczka z Słupia, zmarła dnia 9 lutego 1919. Ostatnie rozporządzenie zostało. Agnieszka Giza, Jędrzej Gębik i Jan Żak, których miejsce pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasu kresem odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłoszą i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Franciszka Wojtowicza, rolnika w Słupia.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, 18 grudnia 1919. (8094 3-3)

Amortyzacja.

Nr. XXIX. 790/20/2. Amortyzacja. Na wniosek Dra Edwarda Stenzla adwokata we Lwowie, ulica Sokoła 1. 3, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznajdy sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umarzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: I. 4 1/2% list zastawny miasta Warszawy S. VIII. L. 212234 wart. nom. 100 rubli wraz z kuponami, począwszy od kuponu w dniu 1 października 1914 płatnego i talonem. II. 4 1/2% listy zastawne Towarzystwa kredytowego miasta Łodzi wraz z kuponami od 1 listopada 1914 r. a to: a) jeden na 100 rubli S. VI. Nr. 65457. b) cztery po 100 rubli a to S. VI. L. 20039, 22261, 32557 i 33558. c) pięć po 1000 rubli a to S. VI. 2004, 6089, 7393, 8990 i 9938. d) jeden na trzy tysiące rubli a to S. VI. L. 223. III. 4 1/2% listy zastawne Towarzystwa kredyt. Ziemięckiego w Kijowie wraz z kuponami od 2 stycznia 1915 r. a to S. VIII. Nr. 4504 wart. nom. 500 rubli a to S. VI. Nr. 1046 wart. nom. 1000 rubli S. VI. 1838 wart. nom. 1000 rubli, S. VIII. Nr. 17493 wart. nom. 1000 rubli, S. VIII. Nr. 27983 wart. nom. 1000 rubli, S. III. Nr. 871 wart. nom. 1000 rubli.

Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXIX.
Lwów, dnia 28 czerwca 1920. (8113 2-3)

Firmy.

Firm. 543/20 Oddz. C. II. 154. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba

firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Salad nation „Zagon“ spółka z ogran. odpow.“ — Uchwałą walnego zgromadzenia spółników z dnia 29 listopada 1919 L. R. 6979 podwyższony został kapitał zakładowy z 300.000 na 900.000 kor. walency gotówką. Prokura udzielono Mikołajowi Welińskiemu. Tenże jest uprawniony do podpisywania firmy łącznie z jednym z zawiadawców. Podanie za opatrzone stemplem za 80 koron. Data wpisu dnia 2 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 31 marca 1920. (3854)

Firm. 6/20 Stow. I. 427. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Uchwalono i wpisano w drodze rekonstrukcji do nowozałożonego rejestru wobec znieszenia dawniejszego rejestru w czasie inwazji 1916/17. Siedziba stowarzyszenia Stanisławów. Brzmienie firmy: Towarzystwo oszczędności i kredytu w Stanisławowie. w języku niemieckim Spar und Credit Verein in Stanislaw. stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką. Data statutu: Ostatni statut z roku 1911 z uwidocznioną w nim zmianą §§ 24, 26, 36, 37, 48, 64, 66 i 68. Przedmiot przedsiębiorstwa jest uprawianie interesów kredytowych celem stworzenia potrzebnej członkom gotówki za pomocą wspólnego kredytu. Czas trwania nieograniczony. Na walnym zgromadzeniu członków w dniu 4 stycznia 1920 dotychczasowi dyrektorowie Nathan Ehrlich, właściciel realności, Isaac Horowitz, kupiec i właściciel realności w Stanisławowie i Scheibel Safran, przemysłowiec wżycyw w Stanisławowie, ponownie zostali wybrani dyrektorami. Podpis firmy następuje w ten sposób, że dwaj członkowie dyrekcji pod wyciągniętą stampilią umieszczają swoje podpisy. Ogłoszenia następują publicznie na klejonych afiszach. Udziały członków 100 koron. Odpowiedzialność pięciokrotna. Data wpisu 10 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.
Stanisławów, d. 10 lutego 1920. (3675)

Firm. 160/20. Oddz. C. II. 164. Zmiany odnoszące się do wpisanej już w rejestrze handlowym firmy spółkowej! Do rejestru oddział C wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Polskie Towarzystwo księgarski kolejowych „Buch“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością mająca oddział w Warszawie pod firmą równobrzmiącą. Uchwałą spółników objęta aktem notarialnym d. d. Warszawy 30 czerwca 1919 LB 1264 zmieniono pierwotny kontrakt spółki a mianowicie: 1. podwyższono kapitał zakładowy z 130.000 koron do 370.000 koron, które w całości gotówką wpłacono. 2. Ustanowiono radę nadzorczą zmieniając art. IV., VI. i VII. pierwotnego kontraktu d. d. Kraków 17 grudnia 1918 LB. 3419. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 62 koron. Dzień wpisu: 27 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, O. II.
Kraków, d. 23 lutego 1920. (3605)

Firm. 122/19. Stow. I. 377. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów. Brzmienie firmy: Konsum gospodarzy „Bratnia Pomoc“ w Stanisławowie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Stanisławowie. Data statutu: Stanisławów 20 listopada 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa jest podniesienie gospodarstwa członków przez dostarczenie tymże artykułów codziennej potrzeby w gospodarstwie domowym, które stowarzyszenie w tym celu nabywa lub wytwarza. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja: Eisig Eisenberg, Samuel Eisenberg, Edward Mahler i Jakob Mahler dyrektorowie. Podpis firmy następuje w ten sposób, że dwaj członkowie zarządu umieszczają swoje podpisy pod wyciągniętą stampilią firmą stowarzyszenia. Ogłoszenia następują publicznie w miejscowym decenniku. Udziały członków 25 koron. Odpowiedzialność podwójna. Data wpisu: 27 listopada 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Stanisławów, d. 25 listopada 1919. (3671)

Firm. 170/20. Oddz. C. III. 9. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupałów pojedynczych i spółek! Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Krzemionka, fabryka dachówek cementowych i wyrobów ceramicznych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą spółników z 1 lutego 1920 podwyższono kapitał zakładowy spółki z

40.000 koron na 135.000 koron walency w całości gotówką. Tą samą uchwałą rozszerzono przedmiot przedsiębiorstwa na zakupno i sprzedaż wszelkich materiałów budowlanych. Dotychczasowy zawiadawca Tadeusz Libza ustąpił. Uprawnieni do zastępstwa są dotychczasowi zawiadawcy: Fryderyk Weingrün oraz wybrany Zygmunt Schapira, przemysłowiec w Krakowie ul. Kalwaryjska 24 i Leopold Barnstein, kupiec w Krakowie ul. Kalwaryjska 3. Do zastępstwa i do podpisywania firmy uprawnieni są którzykolwiek dwaj zawiadawcy zbiorowo w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczają swoje nazwiska Ponadto zmieniono art. XIII. kontraktu spółki z 14 sierpnia 1919 LR. 16.740. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 150 koron. Dzień wpisu: 27 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.
Kraków, dnia 21 lutego 1920. (3604)

Firm. 519/20 Stow. V. 770. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych Brzmienie firmy: Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spotywcze w Nowej Górcie, stowarzyszenie zarejestrowane z ogran. poręką. Data statutu: 14 marca 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóło towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie oraz dostarczenie tychże towarów członkom za gotówkę przez płatną. Czas trwania: nieograniczony. Członkami zarządu są: Piotr Głed, Kazimierz Klejdyce i Andrzej Kawala. Podpis firmy: brzmienie firmy wypisane lub wyciągnięte stampilią podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie zarządu. Ogłoszenia w lokalu stowarzyszenia lub na domie urzędu gminnego w Nowej Górcie. Udział członka wynosi 30 kor. Odpowiedzialność: podwójna. Data wpisu: 28 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 26 marca 1920. (4145)

Firm. 589/20 Oddz. C. I. 171. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: dotąd Fabryka przyborów mierniczych „Cracovia“ spółka z ogran. odpow. w Krakowie, po niemiecku: Mas. Indutrie „Cracovia“ Ges. mit beschränkter Haftung in Krakau, odtąd „Cracovia“ Fabryka przyborów mierniczych i wyrobów drzewnych, spółka z ogran. odpowiedzialnością w Krakowie, po niemiecku: „Cracovia“ Mas. und Holzbearbeitung Industrie Ges. m. b. H. in Krakau. Uchwałą walnego zgromadzenia spółników z daty 12 marca 1920 L. R. 8045 podwyższono kapitał zakładowy z 60.000 kor. na 360.000 koron wpłacony gotówką. Zawiadawstwo: Dotychczasowych zawiadawców Jozef Oberledera, Dawida Schenkera i Józefa Schenkera wykreśla się. Nowymi zawiadawcami ustanawia się dr. Henryka Tislowitza, przemysłowca w Krakowie, Ignacego Wiesenbergera, przemysłowca w Krakowie. Data wpisu: 10 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 8 kwietnia 1920. (4141)

Firm. 66/20 Wpis stowarzyszenia zarej. z ogran. poręką. Wpisano do rejestru dnia 22 lutego 1920. Siedziba firmy: Strzyżów N. W. Brzmienie firmy: Konsum rzemieślniczy w Strzyżowie n. W., Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Strzyżów 12 stycznia 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie celem podniesienia dobrobytu swych członków popieranie ich gospodarczych interesów w szczególności przez ułatwienie im nabywania surowców, materiałów i maszyn pomocniczych. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: Zarząd składa się z trzech członków i jednego zastępcy. Członkowie zarządu są: Kalman Tym, Majer Beer, Mozes Hönig i zastępca dyr. Juda Gruber, wszyscy w Strzyżowie. Podpis firmy: Firmę podpisywać będą dwaj członkowie dyrekcji. Odpowiedzialność: Członek stowarzyszenia oprócz deklarowanych udziałów odpowiada jeszcze kwotą równającą się jednokrotnej wysokości deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez publiczne w lokalu stowarzyszenia obwieszczenie.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Bzostów, dnia 19 lutego 1920. (3925)

Firm. 117/19. Rg. A. I. 51. Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej. Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych Siedziba firmy: Stanisławów.

Brzmienie „Gustaw Butz”. Przedmiot przedsięwzięcia: Handel towarów białych, Właściciel firmy Gustaw Butz, który powyższą firmę pod wyciągniętą stampilią pełnem imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie. Dzień wpisu 10 listopada 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.
Stanisławów, d. 19 listopada 1919 (3672)

Firm. 5/20. Wpisu firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, Siedziba stowarzyszenia Horodanka. Brzmienie firmy: Towarzystwo konsumcyjne i produkcyjne dla Horodanki, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Konsum und Produktgenossenschaft für Horodanka, register Genossenschaft mit beschrankter Haftung in Horodanka. Data statutu 19 października 1919. Przedmiot przedsięwzięcia: Dostarczanie członkom artykułów żywności i codziennej potrzeby w gospodarstwie domowym, które stowarzyszenie w tym celu nabywać albo wytwarzać będzie. Czas trwania nieograniczony. Zarząd: Hersz Seidman, przewodniczący, Nathan Schoechter, zastępca przewodniącego, Moses Leib Rugendorf, Chaim Tauber, Mordechai Sabel, wszyscy w Horodance zamieszkałi. Podpis firmy: Pod wypisaną lub stampilią wyciągniętą brzmieniem firmy własnoręcznie podpisy dwóch członków zarządu. Ogłoszenia afiszami i w jakimkolwiek dzienniku miejscowym lub krajowym. Udział członków 50 kor. ilość udziałów członka nieograniczona. Odpowiedzialność udziałem a nadto jeszcze kwotą równą udziałowi, czasem poręka jest dwukrotna. Data wpisu 24 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kołomyja, dnia 24 lutego 1920. (3623)

Firm. 31/20. Wpisu firmy Stowarzyszenia zakładu kredytowego Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Horodance: 1. Wykreśla się z rejestru dla stowarzyszenia zmarłych dyrektorów Altera Jungermana i Samuela Jungermana. 2. Wpisuje się do rejestru nowo wybranych dr. Adolfa Alfarta, adwokata w Horodance, jako kierującego dyrektora i Asiera Jungermana, przywłaszczającego w Horodance, jako urzędującego dyrektora.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kołomyja, dnia 3 kwietnia 1919. (3624)

Firm. 12/20. Stow. II. 357. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Brody. Brzmienie firmy: Konsum „Samopomoc”. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Brodach. Członkowie dyrekcji wystąpili: Abraham Fuhrman, zastępca naczelnego dyrektora ustąpił w skutek rezygnacji.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Złoczów, dnia 20 lutego 1920. (3627)

Firm. 435/20. Oddz. C III. C. 54. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm. Do rejestru oddział C wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: po polsku: Miaka naftowa spółka z ograniczoną poręką. Po niemiecku: Minka Petroleum Gesellschaft m. b. H. Po francusku: Société de Petrole „Miaka” Société à responsabilité limitée. Wystąpili: zawisłowie Albert Lótkowicz, dr. Adolf Segal i Alfred Krummer. Prokurę Leona Schöbelfeld wykreślono. Prokurę udzielił Karolowi Portenschlagowi w Wiedniu Elisabethstrasse 2 i Era-stowi Falkowiczowi w Borysławiu. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 103 korony. Dzień wpisu: 20 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 18 marca 1920. (4120)

Firm. 201/20. Stow. IV. 194. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Brzmienie firmy: Bank oszczędnościowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Krakowie. Członkowie dyrekcji wystąpili dr. Emil Schmidt, dr. Marian Starzewski, dr. Feliks Twaróg i Antoni Doerman. Członkowie dyrekcji wybrani: Gabriel Wejrychowski i Władysław Arway. Data wpisu: 20 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.
Kraków, dnia 17 marca 1920. (4121)

Firm. 515/20 Stow. V. 284. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba i brzmienie firmy: Spółka spżywcza funkcjonariuszy państwowych w Szczakowej stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Uchwa-

ła walnego zgromadzenia członków z 29 lutego 1920 zmieniono § 14 statutu w ten sposób, że wysokość udziału podwyższono z 25 kor. do 100 marek. Poprzednią uchwałę na rozwiązanie stowarzyszenia i przeprowadzenia likwidacji cofnięto. Członkowie dyrekcji wystąpili: Karol Stroiński, Jan Wobr, Stanisław Tyszowiecki. Członkami dyrekcji wybrani: Jan Sokółowski, Julia Litwiakiewicz, Józef Pirowski. Data wpisu 28 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 26 marca 1920. (4128)

Firm. 526. Sp. III. 251. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kapców pojedynczych i spółek. Do rejestru dla firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bohatyn i Ułam. Zmiana firmy: Bohatyn i Ułam w likwidacji. Specjalne wpisy: rozwiązanie spółki i ustanowienie likwidatorów za zgodną wolą spółników nastąpiło rozwiązanie spółki. Likwidatorami ustanowieni: Mojżesz Bohatyn i Jakób Ułam. Podpis firmy następują w ten sposób, że pod brzmieniem firmy z dodatkiem w likwidacji umieści swój podpis jeden ze spółników. Dzień wpisu 17 sierpnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 30 lipca 1919. (4180)

Firm. 556/20 Stow. V. 392. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Prądnik czerwony pow. Kraków. Brzmienie firmy: Konsum robotniczy. Zmiana statutu: Uchwała walnego zgromadzenia członków z dnia 21 marca 1920 zmieniono zdanie pierwsze § 6 statutu. Wysokość udziału: do 40 kor., obecnie 100 kor. czyli 70 Mk. Data wpisu: 6 kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 1 kwietnia 1920. (4129)

Firm. 88/19 Stow. I. 321. Wpisu firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Mikulicya. Brzmienie firmy: „Concordia” związek gospodarzy w Mikulicyi. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Mikulicya 28 września 1919. Przedmiot przedsięwzięcia jest podniesienie gospodarstwa członków przez dostarczanie tymże artykułów spożywczych i wogóle artykułów codziennej potrzeby w gospodarstwie domowym które towarzystwo w tym celu będzie nabywało. Czas trwania nieograniczony. Zarząd: Jakób Berisch Schorr, Nathan Haber i Juda Rosenthal dyrektorami. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wypisaną lub wyciągniętą za pomocą stampili firmą stowarzyszenia dwu członków zarządu umieści swe podpisy. Ogłoszenia skuteczniają za pomocą plakatów. Udziały członków 20 kor. Odpowiedzialność: podwójna. Data wpisu: 7 października 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Stanisławów, 7 października 1919. (4330)

Firm. 185/20 Oddz. III. 7. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru oddział C wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: M. Aleksandrowicz, biuro techniczne dla materiałów budowlanych, oleji, smarów i artykułów żelaznych gospodarskich i przemysłowych, spółka z ograniczoną poręką w Krakowie. Likwidatorami ustanowieni dotychczasowi zawisłowie mianowicie: a) Maurycy Aleksandrowicz, przemysłowiec we Lwowie, Hotel Bristol; b) dr. Dawid Soidinger, adwokat w Krakowie, Radziwiłłowska 21; c) Fryderyk Weingrüt, właściciel składu drzewa w Krakowie, Starowisłna 60. Do zastępstwa spółki na zewnątrz i do czynności prawnych spółki a w szczególności podpisywania firmy potrzeba współdziałania co najmniej dwóch likwidatorów. Skróściele firmy następują w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wyciągniętą stampilią lub przez kogokolwiek wypisanym dwaj likwidatorowie połączą swe podpisy. Wierzycieli wzywa się, by zgłosili swe wierzytelności. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 105 kor. Dzień wpisu: 18 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 14 lutego 1920. (3608)

Edykta

W sprawach uznania za zmarłego.

T. 210/20 (1). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Procyk gospodarz w Kropiwniej, został dnia 1 sierpnia 1914 powołany do czynnej służby wojskowej przy 82 pp. i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, co potwierdza również poświadczenie urzędu gminnego w Kropiwniej.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 u. c. i § 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto wdrąża się na prośbę żony jego Marii Procyk postępowanie, celem uznania jej męża Pawła Procyka za zmarłego zaginionego, a małżeństwa tegoż z Marią Procyk zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Majblumowi, adwokatowi w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o powyższej wymienio-

Gdyby Paweł Procyk mimo to żył, wzywa się go, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1920 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Złoczów, 12 maja 1920. (6505)

T. VI. 387/19 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. 1. Piotr Swierkosz kowal z Wesołowa, urodzony w r. 1852 w Woli struskiej ad Zakliczyn, syn Piotra i Marii; 2. Marija Swierkoszowa, córka Michała i Marii Wielgusów, urodzona w r. 1849 w Lusławicach, żona Piotra Swierkosza. Według poświadczenia zwierzchności gminnej w Wesołowie wydalił się z tamtąd przed przeszło 30 laty i nie dają znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 1 ust. cyw., wdrąża się na wniosek Anny z Wielgusów Gazurowej w Krakowie postępowanie, celem uznania wymienionych osób za zmarłe, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionych sądowi.

Piotra i Marię Swierkoszów wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VI.
Kraków, 23 grudnia 1919. (6271)

T. VI. 66/20 (5). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Dudek syn Ignacego i Tekli, sżewc z Gruszowa, urodzony 1893 w Podgrodziu pow. Bochnia, przydzielony w sierpniu 1914 do 16 p. obr. kraj., nie daje znaku życia od września 1914.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto na prośbę Anieli Dudek wdrąża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi.

Jana Dudka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 lutego 1921 sąd na ponowny wniosek rzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cyw., Oddz. IV.
Kraków, 14 maja 1920. (6390)

T. IV. 131/19 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Wojciecha Doraka. Wojciech Dorak syn Wojciecha i Wiktorji z Bluzów, urodzony w r. 1882 w Krzywokowicach pow. Myślenice, żołnierz 26 pp. obr. kraj., podług podania świadka zmarł w listopadzie 1918 w Fraueji lub Belgji.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Wojciech Dorak poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Teresy wdrąża się postępowanie, celem udowodnienia śmierci zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd lub kuratora adw. Kubicką w Wadowicach aż do dnia 10 października 1920 o zaginionym

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, 10 kwietnia 1920. (7720)

T. IV. 146/19 (2). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wojciech Wincenciak syn Jana i Elżbiety, urodzony w roku 1884 w Łąkach pow. Myślenice, żołnierz 16 p. obr. kraj., rannym w brzuch w październiku 1914 koło Iwangrodu i w stanie konania odwieziony z pola bitwy, od tego czasu nie dał znaku o sobie.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto zarządza się na prośbę jego żony Rozalji z Łąk postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi w Wadowicach wiadomości o powyższym wymienio-

Wojciecha Wincenciaka wzywa się, aby się stawił przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, 31 stycznia 1920 (6169)

T. 418/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Lech ur. 11 maja 1886 w Solonczach z wybuchem wojny światowej w roku 1914 powołany do służby wojskowej w 30 pp., odszedł w pole na front rosyjski i jak stwierdza poświadczenie wojskowej komisji likwidacyjnej z 23 sierpnia 1914 zaginął.

Można zatem przyjąć iż zająd warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ust. cyw. Wobec tego na wniosek Katarzyny Lech wdrąża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 6 czerwca 1913 za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi, albo p. adwokatowi dr. Augustowi Płodrowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą wężła małżeńskiego.

Jakóba Lecha wzywa się, aby się stawił przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 15 grudnia 1920 roku o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu wężła małżeńskiego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 2 czerwca 1920. (8146)

T. 128/20 (3). Michał Bunio, rolnik w Postolowie, brał udział w wojnie światowej jako żołnierz armji austr. Walczył na froncie rosyjskim. W jesieni 1914 brał udział w bitwie pod Niskiem. Od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął.

Sąd okręgowy w Sanoku wzywa kądźdego, ktoby o życiu Michała Bunia miał jakakolwiek wiadomość, aby dał o tem znać sądowi lub kuratorowi nieobecnego adw. dr. Słaczce w Sanoku w przeciagu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania, t. j. najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1921. Jeżeli w tym czasie sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, usna go na ponowny wniosek Anny Bunio za zmarłego, a jego małżeństwo z Anną za rozwiązane.

Kuratorem nieobecnego i obrońcą wężła małżeńskiego mianuje się adw. dr. Wojciecha Słaczkę w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Sanok, 20 lipca 1920. (8133)

T. IV. 97/19 (9). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Kucela z Uwiersyc powołany w czasie mobilizacji do służby wojskowej przy 40 pp., został wysłany na front rosyjski. Według wiadomości d. tąd niesprawdzonych Jan Kocela w czasie walk w Karpatach na froncie rosyjskim miał zginąć w styczniu 1915 r. Ostatnią wiadomość od niego otrzymała żona jego Józefa Kocela dnia 27 października 1914.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 u. c. i § 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. zarządza się na wniosek Józefy z Filipków Kocelowej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Bronisławowi Gałeckiemu, adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się również obrońcą wężła małżeńskiego — wiadomości o powyższym wymienio-

Jana Kocela wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 20 lutego 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 8 lipca 1920 (8149 1—3)

T. 164/19 (3) Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Iwana Hólyka z Nadziejowie. Iwan Hólyk syn Wasyla i Marij, rel. gr. kat., urodzony dnia 13 lutego 1874 w Nadziejowie, został w czerwcu 1915 powołany do austriackiej służby wojskowej w 1. rz. Halbbbrigade 50 B. Lst. Bann. 170 4 komp. i odszedł na front włoski, gdzie

wedle zeznań świadka Pawła Weeka został zabity nieprzyjacielską kulą w oczach Wasyla Smyka, podczas gdy stał za widocze.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnym, że Iwan Hosiuk poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Oleanki Hołyk wdrąta się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, jakoteż celem uznania małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Obroncą węgła małżeńskiego ustanawia się p. adw. dr. Schiffa w Stryju. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby wiadomości o zaginionym Iwanie Hołyku przesyłać do dnia 15 stycznia 1921 o zaginionym Iwanie Hołyku

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będące rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci. Sąd okręgowy, Oddział IV, Stryj, 7 czerwca 1920. (6952)

T. V. 296/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego, Piotr GOLONKA mąż Wiktora z Ciasnochow z Łukawca Sp. Rzeszów, powołany dnia 2 sierpnia 1914 jako pospolitak 17 pp. do wojska, po upadku Przemysła dostał się do niewoli rosyjskiej i przebywał w Towkoe gub. Samara, gdzie wedle zapodań świadka Andrzeja Sagana miał nurzać przed Świętami Bożego Narodzenia obrz. gr. i od tego czasu nie daje żadnej wiadomości o sobie, ani znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. u. p. Nr. 128, przeto wdrąta się na prośbę Wiktora GOLONKA postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. W. Buchowi, adwokatowi w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem, a zarazem obrońcą węgła małżeńskiego.

Piotra GOLONKA wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy, Oddz. V, Rzeszów, 6 marca 1920. (6906)

T. V. 157/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego, Józef Przybył z Rzeszowa syn Bucha i Marianny, lat 50, wyjechał w sierpniu 1914 r. jako podwód z żywnością dla wojska austr. i od tego czasu ślad o nim wszelki zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1 ust. z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. u. p., zarządza się na wniosek Walerji z Przybyłów Zaborniakowej i Stanisławy z Przybyłów Cyron postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Stepkowi, adwokatowi w Rzeszowie, którego ustanawia się kuratorem.

Józefa Przybyłę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 22 stycznia 1921 r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V, Rzeszów, 22 czerwca 1920. (7486)

T. 66/20 (6). Atanazy Krol, syn Georgja i Marii, urodzony w Przędzielnicy 28 stycznia 1873, jako jeniec wojenny w grudniu

1918 zachorował i w szpitalu w Orelubińsku umarł

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci zarządza się na wniosek Paraskewji Kól postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Tauberowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą związku małżeńskiego.

Atanazego Króla wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl, 3 lipca 1920. (7823 1-3)

T. 170/20 (3). Kazimierz Janas syn Jana i Rozalji, urodzony w Wulce Bukowskiej 24 stycznia 1882, żołnierz 90 pp. z 4 na 5 września 1914 w nocy stojąc na placówce w miejscowości Piaski koło Lubliana zaginął i wiadomości o sobie nie daje.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci, przeto na prośbę Agaty Janasowej wdrąta się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo panu dr. Krenglowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Kazimierza Janasa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl, 30 czerwca 1920. (7819 1-3)

T. IV. 21/20 (5). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego, Antoni Wysopal urodzony w r. 1887 w Woli Piskulinie i tam zamieszkały po zasenerowaniu go do armji austriackiej w listopadzie 1914 od 15 stycznia 1920 nie dał o sobie żadnej wiadomości, prawdopodobnie biorąc udział w wojnie światowej.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. rozp. z dnia 31 marca 1918 L. 128 Dz. p. p., przeto wdrąta się na prośbę Anny Wysopal postępowanie celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyższym wymienionym, a zaginionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposóbawiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31 marca 1921 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy, Oddział IV, Nowy Sącz, 30 lipca 1920. (8104)

T. 188/20 (4). Mikołaj Łacyk syn Michała i Teodozji, urodzony w Międzyńcu d. 13 listopada 1881, internowany w Thalerhofe, umrzeć miał w styczniu 1915.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Nr. 20 i z 31 marca 1918 L. 128 Dz. p. p., zarządza się na wniosek

Emilji Łacykowej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się, abyby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Dawidowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Mikołaja Łacyka wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl 5 lipca 1920. (7823 3-3)

T. IV. 18/20 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Zaprzysiężonymi zeznaniami świadków Stefanji Wisiotkowej i Anieli Barykowej, tudzież poświadczeniem gainnem wykazaniem zostało, że Michał Wiziółek syn Andrzeja i Wiktorji urodzony w Ofsinach dnia 27 września 1886, wyjechał 28 lipca 1914 ze wsi rodzinnej na wojnę i walcząc na froncie wojsk austriackich pod Harklową w maju 1915, miał tamże wówczas zginąć i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że Michał Wiziółek syn Andrzeja poniósł śmierć, przeto zarządza się na wniosek Stefanji Wiziotkowej postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby wiadomości o zaginionym sąd albo kuratora p. dr. Lipińskiego, adwokata w Jasle, którego się równocześnie obrońcą węgła małżeńskiego ustanawia, aż do dnia 1 października 1920 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będące rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci. Sąd okręgowy, Oddział IV, Jasło, 25 czerwca 1920. (8102 3-3)

T. 208/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego, Józef Hadała syn Grzegorza i Zofji, urodzony w Pełnacych 18 stycznia 1885, żołnierz 17 p. strz. od 22 listopada 1914 nie daje żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Dz. p. p. Nr. 20 i 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. u. p., zarządza się na wniosek Joanny Hadała postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, abyby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Kalmanowi Reichowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Józefa Hadałę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie sześciomiesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl, 5 lipca 1920. (7821 3-3)

T. IV. 6/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Zaprzysiężonymi zeznaniami świadków Józefa Krupy i Stanisławy Suchasowej tudzież poświadczeniami gmin Lublicza i Żółków, wykazaniem zostało, że Henryk Suchan syn Stanisława i Karoliny, urodzony w Lubliczy 14 listopada

1894, wyjechał na wojnę w sierpniu 1914 walczył na frontach rosyjskim i włoskim i rabinowitsy się m-larji, miał umrzeć w szpitalu wojkowym w Winkowcach dnia 16 września 1918 i od tego czasu słuch o nim zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 u. c., przeto wdrąta się na prośbę Stanisławy Suchas postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adwokatowi dr. Gabryszewskiemu w Jasle wiadomości o powyższym wymienionym do dnia 1 listopada 1920.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu powyższym rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy, Oddział IV, Jasło, 25 lipca 1920. (8101 3-3)

T. 174/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego, Andrzej Mucha syn Jana i Tacjanny, urodzony w Wierzbianach 19 grudnia 1873, zamieszkały w Jaworowie, jako jeńiec wojenny zmarł w Tumeniu w marcu 1919.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1888 Nr. 20 Dz. p. p. i z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, zarządza się na wniosek Katarzyny Mucha postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a zarazem ogłasza się wezwanie, abyby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Sekiele, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Andrzeja Muchę wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie sześciomiesięcznego czasokresu od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl, 5 lipca 1920. (7823 3-3)

T. 149/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego, Michał Bielecki syn Stanisława i Anny, urodzony w Hermanowicach 11 września 1876, jako żołnierz bataljonu telegrafu kolejowego po upadku Przemysła dostał się do niewoli rosyjskiej, w drodze do Rosji w kwietniu 1915 zachorował i odtąd słuch o nim zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1888 Nr. 20 i z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Bieleckiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się, abyby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Gangbergowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węgła małżeńskiego.

Michała Bieleckiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V, Przemyśl, 5 lipca 1920. (7822 3-3)

DONIESIENIA PRYWATNE

Komunikat.

W czasie od 1 do 7 września 1920 sprzedawany będzie chleb w sklepach miejskich, rejonowych i konsumach o tej samej wadze i po tej samej cenie jak dotychczas.

Pp. Kupców rejonowych dziel. I, II, III, IV i V wzywa się, by zechcieli się zgłosić w Miejskim Zakładzie aprowizacyjnym celem wykupa asygna t chlebowych dnia 31 sierpnia we wtorek, Pp. Kupców rejonowych dziel. VI, Zarządców konsumów i zakładów dnia 1 września w srode. Miejski Zakład aprowizacyjny.

PIECZĘCIE kauczukowe i metalowe wykonuje po najniższych cenach
RYTOWNIK LWOW
MAKS GLASERMAN
Sykulska 19

Kupię zaraz aparat kontrolny do gorzelni firmy Dolanńskiego lub Pieka używany w dobrym stanie. Zgłoszenia z podaniem ceny. W. Szewczyk, Wieliczka.

Obwieszczenie.

Rozwiązanie filjalnego zakładu we Wiedniu Galicyjskiego Karpackiego Naftowego Towarzystwa Akcyjnego przedtem Berghelm i Mac Garvey centrata w Marjampolu wpisano do rejestru sądowego we Wiedniu. W myśl art. 243 ustawy handlowej obwieszcza się rozwiązanie i likwidację zakładu filjalnego we Wiedniu i wzywa się wierzycieli, aby zgłosili się u Towarzystwa wzgl. jego likwidatorów Wiedeń I. Graben 29 albo u zastępcy prawnego Dra Hermann Lawa, adwokata we Wiedniu I. Bauernmarkt

L. 74. Książpól, dnia 27/8 1920
Ogłoszenie licytacyjne.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że dnia 4-go września 1920 o godzinie 9-tej przed południem odbędzie się w Urzędzie gminnym publiczna licytacja na wydzierżawienie reszty terenów gminnych, parcel grunt. l. k. 147, 1407, 1523/2, 1525, 1526, 1526/2, 1446 pod wydobywanie minerałów żywnych na przeciąg 25 lat.

Warunki licytacyjne można czytać w kancelarji gminnej.
Z Urzędu gminnego w Książpól Senko Krentawor.

Kminek holenderski, pieprz czarny, pieprz angielski, liście bobkowe, kolendrę, goździki, jmbior, paprykę słodką, majeranek, kwiat muszkatowy, gałki muszkatowe i t. p. artykuły poleca Składnica Spożywcza Stanisławy Ziembickiej, Fredry 9.

LEKARZ-DENTYSTA
Dr. M. Wiktor

przy placu Maryackim L. 2 z zbiegu ul. Kopernika
ordynuje w chorobach zębów: jamy zębnej, gardła i nosa. Wyjmowanie zębów bez bólu. Pracownia sztucznych zębów w kanczaku, złote i platynowe ciwarta od 10-6 bez przerwy.

Aparaty fotograficzne wazyjskich aparatów - przyjmują do naprawy
Bogumi Czołowski
Lwów, ul. Franciszkańska 7.

[Handwritten signatures and notes]

[Handwritten notes and signatures]